CONFESSIO FRATERNITATIS

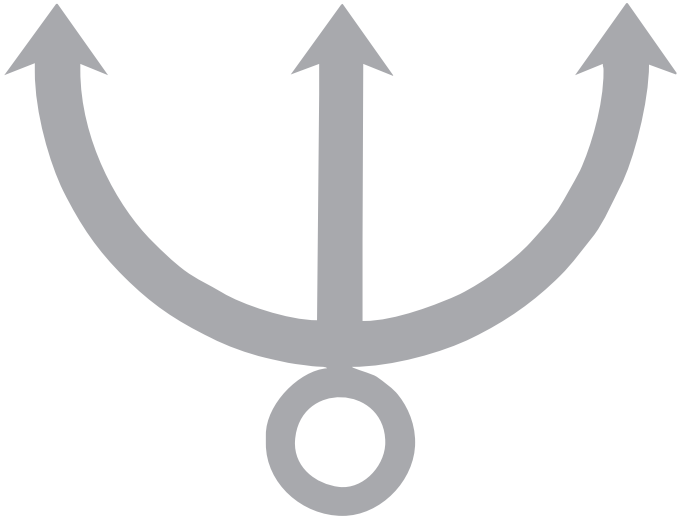

Manifestul vrednicei Fraternităţi
a Preaonorabilului Ordin al Rozacrucii
către învăţaţii Europei

Jan van Rijckenborgh

CONFESSIO FRATERNITATIS

sau

Manifestul vrednicei Fraternităţi a Preaonorabilului Ordin al Rozacrucii către învăţaţii Europei

Cu analiza ezoterică a lui

Jan van Rijckenborgh

2011
LECTORIUM ROSICRUCIANUM

Titlul original

DE BELIJDENIS DER BROEDERSCHAP
VAN HET ROZENKRUIS

Lectorium Rosicrucianum
Bakenessergracht 11 - 15
Nl 20011 JS Haarlem
Olanda

ISBN 978-90-6732-380-2
Copyright © 2010 Rozekruis Pers
Haarlem - Olanda

FAMA FRATERNITATIS R. C.

Das iſt/

Gerücht der Brüderſchafft des Hochlöblichen Ordens R. C.

An alle Gelehrte vnd Heupter Europæ

Beneben deroſelben Lateiniſchen

CONFESSION,

Welche vorhin in Druck noch nie ausgangen/ nuhnmehr aber auff vielfältiges nachfragen/ zuſampt deren beygefügten Teutſchen Verſion zu freundtlichen gefallen/ allen Sittſamen gutherzigen Gemühtern wolgemeint in Druck gegeben vnd communiciret.

Von einem des Liechts/ Warheit/ vnd Friedens Liebhabenden vnd begierigen

Philomago.

Gedruckt zu Caſſel/ durch Wilhelm Weſſel/

ANNO M. DC. XV.

Cuprins

Către cititor 5

Comentarii ezoterice 6

1 Reformaţia lumii 22

2 Şarpele şi Lebăda (I) 27

3 Şarpele şi Lebăda (II) 33

4 Şarpele şi Lebăda (III) 40

5 Noul limbaj al Magiei 45

6 Cartea cea minunată 51

7 Transmutarea metalelor şi remediul suprem 57

8 Pseudoalchimia 64

Salutări cititorului!

Cititorule, vei găsi aici cele treizeci şi şapte fundamente[1] pe care se bazează concepţia noastră. Pe cele incluse în această Mărturisire, le vei putea identifica în text, compara între ele şi vei putea să-ţi dai seama singur dacă ele corespund cercetărilor tale. Cea mai mare grijă a noastră este să răspândim credinţa în ceea ce nu este încă revelat. Când toate acestea vor apărea la lumina zilei, de bună seamă ne vom ruşina de firavele noastre încercări de a explica. Tot aşa cum, în zilele noastre, cu curaj, îl putem califica pe Papă, ca antichrist, ceea ce era altădată, peste tot, un sacrilegiu, tot aşa ştim şi că ceea ce abia murmurăm acum aici, vom proclama cu voce tare mai târziu.

Fie ca tu, cititorule, să doreşti împreună cu noi, din toată inima, ca acest lucru să se poată întâmpla cât mai curând!

Ordinul Rozacrucii

[1] 37 → 3+7 = 10 → 1+0 = 1; 3 = Treimea, 7 = Şeptimea Cosmica (Spiritul), 10 = Întregul (Unicul)

Manifestul vrednicei Fraternităţi a Preaonorabilului Ordin al Rozacrucii către învăţaţii Europei

I

Vegheaţi, ca nimic din ceea ce s-a publicat şi a devenit cunoscut pentru toţi în ceea ce priveşte Fraternitatea noastră prin publicarea anterioară *Fama Fraternitatis*, să nu fie considerat ceva superficial sau inventat fără rost, pentru plăcerea noastră. Căci Domnul Iehova este Cel care întoarce cursul Naturii; iar ceea ce până acum era căutat cu trudă zilnică şi mare efort, este manifestat acum celor care nu i-au dat mare importanţă sau abia s-au gândit la el, este oferit celor care îl doresc şi este, într-un fel, impus celor care nu îl doresc, astfel încât să amelioreze viaţa celor buni şi să-i ferească de forţa ameninţătoare a furtunii schimbătoare a sorţii, iar cei răi să primească pedeapsa lor justă şi meritată, sporindu-le şi multiplicându-le suferinţele.

Dar sperăm că planul nostru, prin care realizăm decizia Tatălui nostru suprem, a devenit destul de clar din Fama, şi astfel nimeni nu ne poate acuza de vreo erezie, vreo iniţiativă, sau scop îndreptat împotriva guvernământului lumesc; noi condamnăm Estul şi Vestul (a se înţelege Papa şi Mahomed) ca fiind blasfemitori împotriva Domnului nostru Iisus Christos şi nu oferim căpeteniei Imperiului Roman rugăciunile, secretele şi marile noastre comori de Aur. Totuşi, pentru beneficiul celor învăţaţi, am găsit de cuviinţă şi folositor să mai adăugăm ceva şi să explicăm ceva mai bine ceea ce în *Fama* ar putea fi prea profund, ascuns sau omis complet din anumite motive. Sperăm ca astfel, învăţaţii să ne întâmpine mai favorabil şi să admită mai uşor punctul nostru de vedere.

II

În ceea ce priveşte filozofia, am declarat - cât a fost necesar în prezent - că ea este cu totul firavă şi bolnavă. Deşi cei mai mulţi - nu se ştie cum - susţin în mod eronat că ea este sănătoasă şi puternică, noi susţinem că ea abia respiră şi este pe ducă.

Dar, aşa cum se întâmplă adesea, tocmai în acel loc sau acea ţară unde apare o boală neobişnuită, acolo descoperă şi Natura un remediu împotriva bolii. Astfel, şi în ţara noastră se oferă remedii fără pereche la simptomele bolii filozofiei prin care ea să devină din nou sănătoasă şi puternică.

Dar pentru noi nu există altă filozofie decât o singură filozofie dincolo de toate culmile şi împlinirile universităţilor, ştiinţelor şi artelor care în secolul nostru cuprind mai degrabă Teologia şi Medicina şi mai înainte de toate Dreptul; iar această filozofie cercetează temeinic anatomia cerurilor şi a pământului, afirmând deci univoc, că omul este un microcosmos. Pornind de aici, oamenii de ştiinţă mai moderaţi - dacă acceptă invitaţia noastră frăţească - vor descoperi la noi lucruri demne de admirat, ceva cu totul diferit de ceea ce au gândit, admirat şi afirmat public până acum.

III

De aceea, pentru a rezuma părerea noastră, trebuie să ne trudim cu grijă pentru ca, dincolo de mirarea legată de mărturisirea noastră, să fie clar tuturor, că deşi nu tratăm superficial astfel de misterii şi secrete, considerăm totuşi că e cazul ca înţelepciunea manifestată în ele să fie revelată publicului.

Căci oferta noastră voluntară şi atât de neaşteptată va pricinui gânduri multe şi diverse în oamenii cărora nu le sunt încă cunoscute miracolele celei de-a şasea ere sau în cei care se aşteaptă ca viitorul să fie ca şi prezentul, fiind frânaţi de circumstanţele lumii contemporane, trăind în lume ca nebunii orbi care, la lumina zilei, nu pot discerne şi cunoaşte decât ceea ce pot pipăi.

IV

Cu privire la prima parte din ceea ce urmează, considerăm că gândirea, cugetările Tatălui nostru iubit, Christian, cu privire la tot ce a descoperit, aprofundat şi completat înţelepciunea omului, de la începutul lumii şi până acum, fie prin revelaţie divină sau cu ajutorul îngerilor şi al spiritelor, fie prin acuitatea inteligenţei şi înţelegerii sau prin observare, folosire şi experienţă îndelungată, sunt atât de excelente, preţioase şi măreţe, încât dacă s-ar pierde toate cărţile, şi prin voia Dumnezeului atotputernic, s-ar pierde toate scrierile şi învăţăturile, totuşi posteritatea ar putea aşeza doar cu ajutorul lor, un nou fundament şi ar putea construi o nouă Citadelă a Adevărului.

Iar acest lucru va fi fără îndoială mult mai uşor de realizat, având în vedere că edificiul actual este mult prea dărâmat pentru a lărgi întâi terenul, a aduce apoi lumină în încăperi, a schimba uşa, treptele şi alte lucruri potrivite cu intenţia noastră.

Dar cum atât de sublime cunoştinţe pot ele să ne apară atât de puţin valoroase? Ne-au fost ele oare date doar pentru a lua cunoştinţă de ele? Nu au fost ele mai degrabă considerate indispensabile la timpul când ele au fost citate?

Prin urmare, n-am fi poposit şi rămas noi, cu toată inima, între marginile singurului Adevăr (pe care oamenii îl caută pe atâtea căi greşite şi strâmbe), dacă nu i-ar fi plăcut lui Dumnezeu să aprindă doar asupra noastră al şaselea Candelabrium? Nu ne-ar fi fost îndeajuns să nu ne temem de foame, de sărăcie, de boală şi de bătrâneţe? Nu era oare prea bine să locuieşti veşnic într-un loc unde nici oamenii care trăiesc dincolo de râul Gange, în Indii, să nu poată ţine nimic ascuns şi nici cei care trăiesc în Peru să nu fie în stare să-şi ţină tăinuite de tine gândurile lor?

N-ar fi oare de nepreţuit ca, trăind astfel, să poţi citi o singură carte şi, citind-o, să înţelegi şi să-ţi aminteşti tot ceea ce din toate celelalte cărţi laolaltă (trecute, prezente şi viitoare) a fost, este şi va fi de învăţat? Să poţi cânta astfel încât, în loc de pietre şi stânci, să se ia după tine perlele şi nestematele, în loc de fiare sălbatice, Spiritul chiar, şi în loc de stăpânul împărăţiei morţilor, Pluto, să atragi preaputernicii prinţi ai împărţiei terestre?

Numai că, oameni buni, sfatul lui Dumnezeu este cu totul altul, căci el a hotărât acum să crească şi să sporească numărul Fraternităţii noastre, ceea ce suntem gata să facem cu bucurie, pentru că, înainte de aceasta, am dobândit marea comoară fără să ne fi făcut cumva vrednici de ea şi fără să fi nădăjduit sau gândit că am putea-o dobândi. Iar acum avem de gând, cu aceeaşi credinţă, să ne supunem îndemnului lui Dumnezeu, astfel că nu ne va opri de la aceasta nici mila şi îndurarea faţă de copiii noştri - copii pe care câţiva din Fraternitate îi au - pentru că ştim bine că aceste bunuri nesperate nu pot fi nici moştenite, nici dobândite din întâmplare.

V

Iar dacă se va găsi cineva care, pe de altă parte, să se îndoiască de buna noastră judecată, văzând că punem atât de slobod la îndemâna tuturor oamenilor comorile noastre, fără să facem nicio deosebire între ei şi nu arătăm preţuire şi alegere mai degrabă celor cucernici, învăţaţi, înţelepţi, sau celor de rang regesc decât oamenilor de rând, noi nu îl vom contrazice, dat fiind că asemenea lucru nu e uşor de judecat; totodată le vom spune că ale noastre Arcane sau taine nu vor fi în niciun chip împărtăşite şi aduse la cunoştinţa tuturor. Cu toate că *Fama* a fost dată în vileag în cinci limbi şi poate fi citită de oricine, totuşi ştim prea bine că minţile cele neînvăţate şi necioplite nu vor primi darul nostru; după cum tot atât de bine ştim că vrednicia celor ce vor fi primiţi în Fraternitatea noastră nu va fi preţuită şi făcută cunoscută de grija omenească, ci potrivit Rânduielii noastre în privinţa Dezvăluirii şi Vădirii. Astfel că cei nevrednici ne pot striga şi chema de o mie de ori, se pot înfăţişa şi se pot da pe ei înşişi nouă de o mie de ori: Dumnezeu a poruncit urechilor noastre să nu audă pe niciunul dintre ei; într-adevăr, Dumnezeu ne-a împrejmuit cu nouri în aşa fel încât, împotriva noastră, slujitorii săi, nu se poate săvârşi nicio silnicie şi nicio putere nu are putere asupra noastră; de aceea noi nici nu putem fi văzuţi şi cunoscuţi de cineva, decât dacă ar avea ochi de vultur. Am socotit că trebuie să răspândim *Fama* în limba fiecăruia pentru ca nimeni să nu fie lipsit de cunoaşterea cărţii, nici cei neînvăţaţi, pe care Dumnezeu nu vrea să-i lipsească de fericirea Fraternităţii noastre, Fraternitate care cunoaşte anumite grade, la fel cum cei ce locuiesc în oraşul Damasc din Arabia au o rânduire cu totul alta decât ceilalţi arabi; într-adevăr, acolo nu cârmuiesc decât cei înţelepţi şi înzestraţi

cu mintea luminată; aceştia, prin îngăduinţa regelui lor, fac anumite legi; şi în Europa (cu privire la care avem o descriere a Părintelui nostru Christian) cârmuirea va fi rânduită potrivit pildei lor, atunci când ceea ce o pregăteşte va fi fost făcut şi se va fi petrecut. Aşadar Trâmbiţa noastră va scoate pentru toţi un sunet puternic şi face o mare zarvă, atunci când ceea ce acum este ştiut de puţini (şi este tăinuit, ca ceva ce urmează să aibă loc, desluşit deocamdată numai în numere şi chipuri) va fi spus tuturor, umplând lumea întreagă.

Mulţi oameni credincioşi au lovit, pe ascuns şi cu deznădejde, în tirania Papei care, mai târziu, în Europa, cu mare, hotărâtă şi deosebită râvnă, a fost răsturnat de pe tronul său şi călcat în picioare, dar a cărui din urmă cădere a fost amânată şi păstrată pentru vremurile noastre, când va fi sfâşiat în bucăţi cu unghiile şi, datorită unui glas nou, glasul nou al unui leu, se va pune capăt zbierătului său de măgar. Lucru ce, ştim bine, este destul de vădit şi cunoscut multor oameni învăţaţi din Europa, aşa cum stau mărturie scrierile şi aprobările secrete dintre ei.

VI

Am putea declara şi povesti aici tot ce s-a întâmplat din anul 1378 al Domnului (an în care s-a născut Părintele nostru Christian) şi până acum şi înşirui ce anume schimbări s-au văzut în lume în aceşti 106 ani ai vieţii sale, schimbări a căror însemnare a lăsat-o fraţilor noştri şi nouă, să o citim după moartea sa. Dar dorinţa de a fi concişi nu ne îngăduie să le înfăţişăm acum, lăsându-le pentru un timp mai potrivit. Pentru cei ce nu dispreţuiesc declaraţia noastră, este deocamdată îndeajuns s-o pomenim într-o măsură oarecare. Ei vor putea astfel să se pregătească pentru a stabili o legătură mai corectă cu noi.

Însă celui, căruia i s-a îngăduit să vadă şi, spre sporirea înţelegerii sale, să îi folosească, aceste mari litere şi semne pe care Domnul Dumnezeu le-a scris şi le-a întipărit în zidirea Cerului şi a Pământului, îi spunem că printre schimbările cârmuirii, care a fost din timp în timp schimbată şi reînnoită, se numără de pe acum (deşi încă neştiută de ea) şi schimbarea vrută de noi. Şi, după cum ştim că nu va dispreţui invitaţia şi chemarea noastră, tot aşa noi îi confirmăm că nu îl vom duce în eroare, pentru că făgăduim să spunem deschis că nu vor fi dezamăgite cinstea şi nădejdea niciunui om care va veni la noi sub pecetea tainei şi va dori fraternitatea noastră. Însă mincinoşilor făţarnici şi celor care caută alte lucruri decât înţelepciune, noi le spunem, şi stăm martori prin aceste împărtăşiri obşteşti ale noastre, că lor nu ne putem face cunoscuţi, trădându-ne lor, şi cu atât mai puţin vor fi ei în stare să ne vatăme în vreun fel sau chip fără îngăduinţa lui Dumnezeu; în schimb, neîndoielnic vor avea parte de toate pedepsele pomenite în *Fama*; astfel că planurile lor rele se vor întoarce împotriva lor, iar averile noastre vor rămâne neatinse şi neclintite, până când va veni Leul şi le va lua pentru folosul lui şi le va întrebuinţa pentru întărirea şi statornicirea Împărăţiei Sale.

VII

Suntem datori aşadar, să băgăm bine de seamă şi să facem cunoscut tuturor că, sigur şi mai presus de orice îndoială, Dumnezeu a hotărât să trimită şi să dăruiască lumii, înainte de sfârşitul ei, care are să aibă loc curând, asemenea Adevăr, Lumină, Viaţă şi Slavă câte a avut primul om, Adam, şi care le-a pierdut în Rai, pentru ca mai apoi urmaşii lui să fie, ca şi el, supuşi caznei. Dar, prin hotărârea Domnului, va lua sfârşit orice înrobire, făţărnicie, minciună şi întuneric, lucruri care, încetul cu încetul, odată cu rotirea mare a lumii, s-au strecurat în toate meşteşugurile, înfăptuirile şi cârmuirile omeneşti şi le-au cufundat în beznă pe cele mai multe dintre ele. Într-adevăr, de aici au purces nenumărate feluri de păreri greşite şi de erezii, încât chiar omul cel mai înţelept îşi dădea seama cu greu a cui învăţătură şi credinţă ar trebui s-o urmeze şi s-o îmbrăţişeze, toate fiind greu şi anevoie de desluşit, şi aceasta pe de o parte pentru că erau opriţi, împiedicaţi, călăuziţi spre greşeli datorită preţuirii prea mari date filozofilor şi învăţaţilor şi, pe de altă parte, datorită adevăratei trăiri a vieţii aşa cum este ea. Iar când toate acestea vor fi desfiinţate şi înlăturate şi va fi statornicită în locul lor o rânduială bună şi adevărată, atunci va rămâne de adus mulţumire celor care s-au străduit din greu să o facă, numai că fapta însăşi va fi pusă pe seama binecuvântării de care se va bucura vremea noastră.

Aşa cum mărturisim acum de bună voie, că mulţi oameni de seamă vor fi de mare ajutor la înfăptuirea Reformei care stă să vină, tot aşa dorim ca această cinstire să nu fie pusă pe seama noastră, socotind că asemenea faptă ne-a fost doar poruncită şi hotărâtă pentru noi. Însă spunem şi mărturisim deschis, urmându-l pe Domnul Iisus Christos, că mai degrabă se vor ridica pietrele, cerând să ne fie de folos, decât să fie vreodată lipsă de înfăptuitori şi de realizatori ai hotărârii lui Dumnezeu.

VIII

Domnul Dumnezeu a trimis deja mesageri ai Voinţei Sale, câteva stele noi, care se ivesc şi sunt văzute pe cer în Serpentarius şi în Cygnus (constelaţia Şarpelui şi a Lebedei)[2] stele care înseamnă şi aduc la cunoştinţa oricui că sunt Signacula (Semne) puternice privitoare la lucruri serioase şi importante. Ca atare, scrierile şi semnele de taină sunt de mare trebuinţă, pentru toate lucrurile de acest fel pe care le descoperă oamenii. Cu toate că Marea Carte a Firii stă deschisă tuturor, totuşi puţini sunt aceia care pot s-o citească şi s-o înţeleagă. Iată i-au fost date omului două urechi să audă, doi ochi să vadă şi două nări pentru miros, doar o singură gură pentru a vorbi, şi ar fi lucru zadarnic să aşteptăm să vorbim cu urechile sau să auzim cu ochii. Şi de veacuri şi vremuri îndelungate, oamenii au văzut, au auzit, au mirosit şi au pipăit. Acum mai rămâne ca, în scurtă vreme, să fie dată aceeaşi cinstire şi limbii şi de către aceiaşi oameni; tot ceea ce până azi a fost văzut, auzit şi mirosit, acum, în sfârşit, va trebui spus şi rostit, atunci când Lumea se va trezi din greul, apăsătorul ei somn şi oamenii, cu inima deschisă, fără nimic care să le acopere capul şi desculţi, vor vedea cu voioşie şi cu bucurie Noul Soare răsărind.

[2] Confessio a fost publicat original în latină.

IX

În aceeaşi manieră în care Dumnezeu a cuprins Semnele Sale şi Literele Sale în Sfânta Scriptură sau Biblie, tot aşa le-a întipărit în chipul cel mai vădit în minunata făurire a cerului, a pământului şi în toate animalele. Într-adevăr, aşa cum matematicianul şi astronomul pot să ştie cu mult înainte ce eclipse urmează să aibă loc, şi noi putem şti fără greş dinainte şi prezice bezna ocultărilor Bisericii şi cât de mult va dura. De la aceste Semne sau Litere am împrumutat scrierea noastră magică şi am găsit şi făurit o nouă limbă doar pentru noi, în care se vădeşte şi se rosteşte firea tuturor lucrurilor. Astfel că nu e de mirare că nu suntem aşa de lesne-vorbitori în alte limbi, limbi pe care le ştim cu totul diferite de limba străbunilor noştri, Adam şi Enoch, şi care au pierit pe veci în urma încurcăturii de pe vremea turnului Babel.

X

Suntem însă datori să vă facem să înţelegeţi că mai stau în calea noastră nişte pene de vultur. De aceea dăm straşnică povaţă tuturor să citească mereu şi cu râvnă Sfânta Biblie; cel care îşi va scoate de acolo toate bucuriile, acela să ştie că s-a pregătit foarte bine să se alăture Fraternităţii noastre. Căci precum esenţa Învăţăturii noastre constă în faptul că fiecare literă sau semn care se află în lume trebuie să fie învăţat şi bine cercetat, tot aşa ni se aseamănă şi sunt foarte aproape să se înfrăţească cu noi cei care fac din Sfânta Biblie firul conducător al vieţii lor, obiectul cel mai sublim al aspiraţiei la cunoaşterea Universului; ba chiar ca Biblia să le fie ceva care cuprinde şi conţine întreaga Lume. Şi nu doar s-o aibă neîncetat pe buze, ci să ştie cum să înfăptuiască şi să călăuzească adevărata înţelegere, care se găseşte în ea, cu privire la toate vremurile şi vârstele lumii. De asemenea, nu stă în obiceiul nostru să târâm prin pieţe şi să facem obştească Sfânta Scriptură; pentru că se află nenumăraţi oameni care o tâlcuiesc, unii pomenind-o şi răsucindu-i înţelesul pe potriva gândului lor, alţii hulind şi asemuind-o, veninos, cu un nas de ceară care poate sluji deopotrivă oamenilor bisericii, filozofilor, medicilor şi matematicienilor. Împotriva tuturor acestora noi mărturisim şi recunoaştem deschis că, de la începutul lumii nu le-a fost dată oamenilor o carte mai vrednică de preţuire, mai presus de orice, mai minunată şi mai sănătoasă decât Sfânta Biblie. Binecuvântat este cel ce o are, dar şi mai binecuvântat cel ce o citeşte cu râvnă; iar cel mai binecuvântat dintre toţi este cel care o înţelege cu adevărat; acesta este asemenea Domnului şi mult se apropie de El.

XI

Ceea s-a spus în *Fama* împotriva celor ce îi amăgesc pe oameni cu prefacerea metalelor în aur şi cu leacul cel mai puternic din lume, trebuie să fie bine înţeles: acest atât de mare dar al lui Dumnezeu noi nu-l socotim un nimic şi nu-l dispreţuim. Darul Domnului aduce mereu cu sine nu numai cunoaşterea Firii, nu numai propăşirea medicinii, ci face vădite şi deschise pentru noi nenumărate taine şi minuni. Prin urmare se cere să dobândim cu toată silinţa înţelegerea şi cunoaşterea filozofiei. Şi apoi, în afară de aceasta, minţi strălucite nu trebuie să fie atrase de Piatra Filozofală înainte de a deprinde cum se cuvine cunoaşterea Firii. Cel ce râvneşte la minuni este de bună seamă o făptură fără saţiu, care a ajuns atât de departe, încât nu poate să-l vatăme nici sărăcia, nici boala; mai ales, este mai presus de toţi ceilalţi oameni şi care are putere asupra a tot ceea ce îi îngrijorează, îi tulbură şi îi îndurerează pe alţii, dar care s-ar deda apoi unor zădărnicii, cum ar fi să-şi înalţe case, să facă războaie şi să se arate în toate chipurile trufaş pentru că are comoară nesfârşită de aur şi argint.

Lui Dumnezeu nu-i plac astfel de oameni, dovadă că i-a înălţat pe cei umili şi i-a surpat cu dispreţ pe cei mândri; celor care sunt oameni de puţine vorbe le-a trimis pe îngerii săi să le vorbească, în schimb pe flecarii necuraţi i-a mânat în sălbăticie şi pustietate. Aceasta este dreapta răsplată a ispititorilor papistaşi, care şi-au vărsat blestemele împotriva lui Christos şi care nici până acum nu se abţin de la minciunile lor, acum, în această lumină limpede şi strălucitoare. În Germania, toate ticăloşiile şi tertipurile lor urâcioase au fost dezvăluite, astfel încât, prin aceasta, să li se umple măsura de păcate şi să se apropie de sfârşitul lor pedepsitor. Astfel că, într-o zi se va petrece acest lucru: gura acestor vipere o să fie astupată şi întreita coroană o să fie nimicită, aşa cum la întâlnirea noastră vom vorbi mai pe faţă şi mai pe larg.

XII

Drept încheiere a Mărturisirii noastre, trebuie să vă spunem cu toată dârzenia că este vremea să lăsaţi deoparte, dacă nu toate, măcar cele mai multe cărţi scrise de alchimişti mincinoşi, care consideră ceea ce fac drept o joacă sau o trecere de vreme, în timp ce ei fie hulesc Sfânta Treime, punând-o în slujba unor lucruri zadarnice, fie îi amăgesc pe oameni cu numere foarte ciudate şi cu vorbiri şi ziceri întunecate, ca să îi stoarcă de ultimul ban; cum astăzi s-au răspândit prea multe astfel de cărţi, lucru pe care duşmanul binelui omenesc îl face zilnic şi îl va tot face, amestecând până la capătul vremii buruiana cu sămânţa cea bună, pentru a face Adevărul mai greu de crezut; numai că Adevărul este simplu, lesnicios şi făţiş, în timp ce minciuna este trufaşă, înfumurată şi spoită cu un soi de luciu, care o face să pară cucernică şi omeneşte înţeleaptă. Voi, cei care aveţi minte, feriţi-vă de asemenea cărţi şi întoarceţi-vă spre noi, care nu umblăm după banii voştri ci, dimpotrivă, vrem să vă dăm din marile noastre comori. Noi nu ieşim la vânătoare după avutul vostru, născocind elixiruri mincinoase, ci dorim să vă facem părtaşi ai bunurilor noastre. Vă vorbim acum în pilde, dar, când va sosi clipa, vrem să vă aducem în faţa unei înfăţişări, înţelegeri, mărturisiri şi cunoaşteri a tuturor tainelor, cunoaştere care să fie dreaptă, simplă, uşoară şi fără ascunzişuri. Noi nu vrem ca noi să fim primiţi de voi, ci vă poftim la casele şi la lăcaşurile noastre mai mult decât regeşti, iar această invitaţie o facem, drept vorbind, nu din propria noastră dorinţă, ci (ca să ştiţi şi aceasta) la îndemnul Spiritului lui Dumnezeu, supunându-ne poruncilor Sale, şi anume acum, cu prilejul vremurilor pe care le trăim.

XIII

Oare ce credeţi voi, oameni iubitori, şi ce simţiţi văzând că acum înţelegeţi şi ştiţi că noi recunoaştem despre noi că, fără ascunziş şi minciună, credem în Christos, îl detestăm pe Papă, ne dăruim adevăratei Filozofii, ducem o viaţă creştinească şi nu e zi în care să nu chemăm, învităm tot mai mulţi oameni în Fraternitatea noastră, oameni cărora, ca şi nouă, li se arată Lumina lui Dumnezeu? Nu vă gândiţi pe îndelete cum aţi putea intra în legătură cu noi, nu numai cântărind darurile voastre şi având o bună cunoaştere a Cuvântului lui Dumnezeu, ci şi gândindu-vă cu grijă la nedesăvîrşirea tuturor priceperilor şi la multe alte lucruri nelalocul lor şi căutând o îndreptare a acestora, pentru a îndepărta mânia lui Dumnezeu, precum şi ca să fiţi pe potriva vremii în care trăiţi? Fără îndoială că, dacă veţi face aşa, o să urmeze (pentru voi) un mare folos: acela că toate bunurile pe care Firea le-a împrăştiat în chip minunat pretutindeni în lume vă vor fi date cu totul vouă, pentru a le lega şi uni cu voi, adunate ca şi în centrul Soarelui şi al Lunii. Şi astfel veţi putea alunga din lume tot ceea ce întunecă înţelegerea oamenilor şi le împiedică activitatea, tot astfel cum ceea ce este excentric nu coincide cu Cercul.

XIV

Însă oamenii, care umblă cu râvnă după bunuri lumeşti, care fie că sunt orbiţi de strălucirea aurului, fie că (pentru a spune ceva mai adevărat) sunt cinstiţi acum, dar se gândesc că asemenea bogăţii nu se vor isprăvi niciodată, pot fi cu uşurinţă stricaţi şi aduşi către lene şi către o viaţă plină de zarva trufiei, oamenii aceştia noi nu dorim să ne tulbure pacea cu strigătul lor zadarnic şi deşert. Să-i lăsăm să creadă că, deşi se poate dobândi un leac care să vindece pe deplin orice boală, totuşi cei pe care Dumnezeu a hotărât să-i vatăme cu boli, ţinându-i astfel sub varga pedepsei, nu vor dobândi niciodată asemenea leac.

Chiar aşa stând lucrurile, şi cu toate că putem umple de bogăţie întreaga lume, s-o înzestrăm cu învăţătură şi cu toate că putem s-o scăpăm de nenumărate năpaste, totuşi nu ne vom vădi şi face cunoscuţi niciunui om fără voia anume a lui Dumnezeu; într-adevăr, atât de departe de Dumnezeu va fi acela, oricine ar fi, care se gândeşte să dobândească bogăţiile şi cunoştinţele noastre şi să fie părtaş la ele fără voinţa lui Dumnezeu şi împotriva ei, încât mai degrabă îşi va pierde viaţa căutându-ne şi vrând să ne întâlnească, decât să ne găsească şi să dobândească mult dorita fericire.

Fraternitatea Rozacrucii

1

Reformaţia lumii

Să recunoaştem sinceri că am devenit adepţii aparenţelor, iar cultura noastră occidentală este superficială. Nu posedă nici înălţimi strălucitoare şi înaripate ale realităţii, nici nu pătrunde în profunzime, fiind lipsită şi de viaţă interioară. Cultivă forma, preferă aparenţele, e un servitor al modei. Atât de obişnuita structură socială, întregul aparat, cu rotiţele şi pârghiile ei, întregul organism complicat al lumii este bolnav, pe moarte pentru că e neînsufleţit, nu mai are suflet.

Idealismul are limitele lui; el s-a cristalizat într-un materialism împodobit ici-colo cu câte o floare veştejită. Ştiinţa se învârte într-un labirint, este angajată pe o cale greşită şi într-un mare impas, iar teologia, de mulţi ani, este la fel de moartă ca şi era atlantă dispărută în ceaţa timpurilor străvechi. La orizont, îşi arată faţa din nou şi din nou Cel cu coroana de spini, în timp ce nori de praf de puşcă se învolburează deasupra ţărilor. În biserici, lozincile fac ecou, predicând un Dumnezeu necunoscut, bâlbâie despre vreun Christos pe care nu-l cunosc, nu îl vieţuiesc şi totuşi îl răstignesc zi de zi.

Oamenii nu încetează să caute adevărul şi totuşi aderă, din nou şi din nou la această cultură - deşi este lipsită de perspectivă. Cititorul înţelege clar toate acestea. Sunt pline ziarele cu acestea şi nenumărate cărţi se ocupă de acestea. Dumneavoastră luaţi la cunoştinţă şi conversaţi despre acestea; sunteţi de acord cu articolele captivante.

Dar de ce nu vă ating toate acestea? De ce nu vă emoţionează? De ce nu se prăbuşeşte nimic în Dumneavoastră? De ce nu simţiţi vibraţia eternităţii în lumea timpului? Păţim ca „Oricine" în piesa medievală cu acelaşi titlu? Moartea, trimisul

lui Dumnezeu păşeşte în faţa lui Oricine şi îl întreabă: „Unde fugi, Oricine, în haina ta pestriţă? Ai uitat de Dumnezeu?"

Într-adevăr! Cu toată cultura noastră creştină, am uitat de tot de Dumnezeu. Esenţialul, singurul lucru necesar pentru slavă ne scapă atenţiei.

Drag cititor! Aceasta nu este o predică! Rozacrucienii nu preţuiesc predica. Vrem doar să vă trezim din letargie. Vrem să vă strigăm: „Ridicaţi-vă din superficialitate şi priviţi realitatea! Vedeţi cum intervine Logos-ul, cum ia în mână civilizaţia noastră bolnavă! Puteţi înţelege că universul progresează în starea schimbărilor şi se va întâmpla ceva?

Cum trăiţi zi de zi? Lucraţi de dimineaţa până seara târziu poate pentru supravieţuire. Vă concentraţi la viaţa de toate zilele. Vă îngrijiţi de pensie, de bătrâneţe. Trudiţi şi vă chinuiţi acasă sau în altă parte. Vă petreceţi timpul cu cărţile sau la sala de concerte. Dar sperăm că viaţa omului nu se rezumă la doar atât!

Ştiţi de fapt care este menirea omului?

Ştiţi de câte este capabil omul?

Suntem din poporul lui Dumnezeu! Am fost creaţi să-L înfăţişăm pe El. Scânteia divină şi-a pus speranţele în noi. Acestea nu sunt cuvinte oratorice, mieroase sau monumentale, ci limbile de foc ale Adevărului etern. Trebuie să ne debarasăm de limitările noastre, trebuie să renunţăm la slujnicia noastră! Trebuie să ne dăm seama că suntem regi!

În urechile turmei, în urechile maselor, aceste afirmaţii par bazaconii. Dar această scriere a fost scrisă pentru cei sensibili gnostic sau cel puţin pentru cei care nu se închid în faţa forţei de trezire a adevăratei Rozacruci.

Misiunea Ordinului şi a slujitorilor Rozacrucii este de a arăta calea eliberării. Căci suntem cu toţii în lanţuri: corpul, sufletul şi conştiinţa noastră sunt deopotrivă în robie. O pasiune nouă sfântă trebuie să înflorească în noi, trebuie să se aprindă în noi dorinţa sfântă a eliberării pe care au cântat-o deja şi psalmii clasici. În noi trebuie să învie adevărata cunoaştere; trebuie să umblăm zi de zi, cu adevărat în Christos.

Mii de oameni afirmă că Îl cunosc pe Christos. Buzele lor maimuţăresc afirmaţiile Sale, dar inima lor este rece, iar mintea lor nu pricepe. Cunoaşteţi sfânta jertfă oferită în timpuri străvechi, dar nu ştiţi nimic despre Cel cu coroana de spini apărut la orizont. Aşa cum călcăm neatenţi peste iarba fragedă, aşa trecem fără de înţelegere pe lângă această faţă care imploră, pentru că nu vrem să ratăm buletinul de ştiri sau cele mai noi cursuri de la bursă.

De aceea a primit Ordinul Rozacrucii misiunea să vă spună Cine este, Ce este, şi cum este acest Christos, ceea ce vrea acest redutabil Spirit Solar de la noi şi ce face El pentru noi. Nu este vorba ca smeriţi să ne împreunăm mâinile în rugăciune sau să cântăm psalmi; nu trebuie să aşteptăm fără să facem nimic, lăsându-l pe El să repare totul, ci trebuie să acţionăm noi înşine! Acest lucru este extraordinar în creştinism! Flacăra care iubeşte Spiritul în noi trebuie s-o aprindem noi înşine. Din noi trebuie să se elibereze pasărea de foc, pentru ca să părăsim vadul porcilor şi să mergem la Tatăl nostru. Christos este o forţă: Logos-ul. El pune în mişcare universul fiinţei noastre. El este totul în toate, dacă reacţionăm conştienţi şi intens la Spiritul lui Dumnezeu.

Dacă cititorul înţelege cât de puţin din acest sfânt extaz, atunci nu mai poate rămâne doar spectator, ci intră în rândurile acelora care muncesc la pregătirea Lumii Noi. Speranţele înecate în eşecuri au cerut multe sacrificii. Erele nemiloase au nimicit cu cruzime prin dorinţele lor, dorinţa după Dumnezeu. Dacă şi Dumneavoastră aţi renunţat să gândiţi şi vi s-au stins sentimentele, atunci aţi comis o sinucidere în corpul Dumneavoastră viu. Dar elevul Şcolii Spirituale nu trebuie să se teamă de deziluzii, căci el împărtăşeşte în daruri glorioase, care depăşesc şi cele mai curajoase aşteptări.

Elevul devine un om care înfăptuieşte Hotărârea lui Dumnezeu. Poate vorbi în mod foarte pozitiv pentru că s-a ridicat din superficialitate, vede şi recunoaşte sosirea Reformaţiei lumii care vine.

Pe baza acestei pozitivităţi, omului contemporan i se poate

preda vestea eliberării, mesajul din *Confessio Fraternitatis.*

Al şaptelea capitol din Confessio, cu care am dori să începem, debutează cu acest fragment: *„Dumnezeu a hotărât să trimită şi să dăruiască lumii, înainte de sfârşitul ei, care are să aibă loc curând, asemenea Adevăr, Lumină, Viaţă şi Slavă câte a avut primul om, Adam, şi care le-a pierdut în Rai, pentru ca mai apoi urmaşii lui să fie, ca şi el, supuşi caznei."* Acest capitol ne confruntă parcă cu o luptă sufletească. Ştim că acest influx de Adevăr, Lumină şi Slavă este foarte aproape. Aici nu vă gândiţi doar la câţiva ani, ci închipuiţi-vă că începe o eră nouă, când noua Lumină şi noul Adevăr se dezvoltă fără piedici şi în mod complet.

Totodată ştim că din ce în ce mai mulţi deschizători de drumuri se pregătesc pentru această operă uriaşă pentru care sunteţi meniţi şi Dumneavoastră. Niciodată nu va fi lipsă de slujitorii operei, care ar dori să pună în practică Hotărârea lui Dumnezeu.

Sunteţi conştienţi şi că ei realizează Hotărârea lui Dumnezeu, planul de dezvoltare, noua formare, fără vreo întrerupere şi cu o forţă irezistibilă. Dar ştim şi că între această cunoaştere pozitivă şi realizarea ei, stă masa de oameni, turma, milioanele celor neinformaţi.

Încercaţi să vă închipuiţi acestea ca un vast tablou simbolic: de o parte Lumina care se apropie, pe partea opusă vreo reprezentare - potrivită - a Hotărârii lui Dumnezeu, forţa dinamică în cursul timpurilor. Iar între cele două, masa uriaşă a valului de viaţă uman, în care, deasupra, aproape ca o coroană, mica armată, echipa relativ redusă a „constructorilor de drumuri" care realizează Hotărârea lui Dumnezeu.

Astfel puteţi vedea valul de viaţă uman înconjurat de Voinţa Divină, curentul Său de Înţelepciune, Activitatea Sa ajunsă la expresie în deschizătorii de drumuri.

Înţelegeţi durerea acestei situaţii? Trăim într-o societate atât de stricată, încât nu mai avem în ea posibilitate pentru progres. Întreaga lume trebuie reînnoită, dar stâlpii şi conducătorii societăţii nu văd acest lucru, iar masele sunt prea inconştiente.

Dar noua eră se apropie - Hotărârea lui Dumnezeu este

de inevitabilă! Cei care progresează în capul coloanei lucrează febril. Noua dezvoltare este de neoprit. Ce urmează deci? O catastrofă teribilă care se va răspândi cu viteza unui uragan şi va zdrobi lumea contemporană. Doar atunci vor putea prelua adevăraţii conducători dirijarea evoluţiei maselor.

Înţelege cititorul necesitatea acestor lucruri? Mai există oare o altă cale? Lumea şi omenirea trebuie să sufere încă, poate timp de milioane de ani, sub jugul sistemelor fără de perspectivă?

Dărâmarea este deci necesară şi Divinitatea lucrează astfel mai întâi! Toate acestea trebuie să le luăm în serios. Căci se ştie că Sodoma şi Gomora nu ar fi trebuit să fie dărâmate, dacă în oraşe s-ar fi aflat destui oameni adevăraţi. Şi aici, situaţia este aceeaşi. Urgia globală, marele necaz îl mai putem diminua, dacă ne aruncăm în muncă cu toată energia ca şi constructori de drumuri şi facem totul ca, influenţând omenirea, s-o conducem la adevărata Viaţă. Iar noua eră - nu în ultimul rând datorită muncii deschizătorilor de drumuri - se apropie în mare forţă.

Sperăm să puteţi înţelege că nu vrem să aducem glorie pentru Lectorium Rosicrucianum, ci ne mână doar o singură dorinţă: să-L servim pe Dumnezeu şi pe om din toată inima, tot sufletul şi cu toată mintea. De aceea vă îndemnăm şi pe Dumneavoastră să vă investiţi energia în interesul Marii şi Sfintei Opere.

2

Şarpele şi Lebăda (I)

Ca elevi ai Rozacrucii am recunoscut că viitorul nu va fi ca prezentul şi ne-am dat seama că lumea este în curs de reînnoire. Deşi acest lucru ne este cunoscut în mod public, ne-am împrietenit cu el într-atât încât pentru noi nu este o închipuire, ci a devenit o realitate gnostică şi ştiinţifică, iar pe baza ei, studiem deja Noua Eră. Anumite detalii se conturează deja clar, aşa că nu trebuie să ne mai îndoim, ci ne vom putea orienta direct spre scopul nostru.

Să reflectăm acum asupra acestui scop şi să discutăm detaliile, care vor deveni actuale la începerea noului şi în cursul realizării lui, detalii pe care trebuie să le luăm în seamă.

Aşa cum am spus, elevul Rozacrucii poate dobândi informaţii temeinice şi de încredere. Cunoaşte adevăraţii trimişi ai lui Dumnezeu despre care mărturiseşte *Confessio* şi i-a auzit vorbind.

Noi, care în cunoaşterea noastră magică a vieţii, privim stelele, ştim că *Confessio* se referă la trei principii de viaţă uriaşe ale timpurilor care vin, adică la planetele Uranus, Neptun şi Pluto. Atunci când a fost scris *Confessio*, ştiinţa aparenţelor, astronomia nu descoperise încă aceste planete, dar gnosticii din timpuri străvechi au luat în calcul aceste planete ale misteriilor şi au ştiut ce înseamnă aceste semne uriaşe ale Hotărârii lui Dumnezeu. Şi acum încă, când noi trăim în timpurile în care Uranus, Neptun şi Pluto sunt cunoscute, orbitele lor fiind descrise, iar efectele lor sunt vestite cu glas puternic de către astrologi, se pare că foarte puţini sunt capabili să citească în Cartea Naturii, deşi aceasta este larg deschisă în faţa ochilor tuturor.

Uranus, Neptun şi Pluto - aceste trei Forţe ale lui Dumnezeu - nu sunt doar idei sublime la care omenirea se înalţă treptat, ci legi puternice, principii primordiale, care vor penetra tot ceea ce este corupt, degenerat, până când, aşa cum spune Confessio:

„... lumea, care a băut din paharul otrăvit şi anesteziant, şi a dormit peste beţia ei, se va trezi şi dimineaţa devreme, cu inima deschisă, cu capul gol şi desculţ, va merge jubilând vesel în întâmpinarea Soarelui care răsare."

Nu am ajuns încă acolo. Milioane de oameni suspină atunci când primele raze ale soarelui ne ating în mod imperceptibil şi ne trezesc din somnul nostru. Milioane de oameni sub apăsarea grijii şi durerii, văd Soarele lui Dumnezeu, străbătând cerul. Fiecare zi aduce noi cruzimi şi degradare.

Şi totuşi, va veni vremea când fiul omului va merge vesel în întâmpinarea Soarelui care răsare cu inima deschisă, cu capul gol şi desculţ. Să nu credeţi că aceste afirmaţii au fost făcute de către *Confessio* cu intenţia de a linişti, aşa cum liniştim omul nervos: *„Şi mâine va fi o zi şi toate se vor întoarce spre bine"*.

A merge *„cu capul gol, inima deschisă şi desculţ în întâmpinarea Soarelui"* este o formulare subtilă şi profundă a lucrurilor. Este limbajul iniţiaţilor, exprimarea poetică a vieţii iniţiaţilor. Dacă şi Dumneavoastră vă treziţi din somn, atunci şi Dumneavoastră veţi fi capabil să faceţi astfel, şi aşa veţi face.

Adverbele *„cu capul gol, inima deschisă şi desculţ"* sunt totodată şi notarea simbolică a celor trei Forţe divine: Uranus, Neptun şi Pluto. Uranus este reînnoitorul inimii, Neptun este reînnoitorul capului, iar Pluto este realizatorul energic, cel care progresează şi cel care dărâmă.

Ce înseamnă inima deschisă? Este de cele mai multe ori înţeles complet greşit sau cel puţin doar parţial. Unii spun că omul cu inima deschisă este deosebit de sensibil, plăcut. Dar gnosticul nu se mulţumeşte cu astfel de afirmaţii nedefinite. Ştiinţa gnostică dovedeşte că celui care se pregăteşte pentru un discipolat gnostic i se schimbă organic şi inima. Partea inimii

dinspre şira spinării, partea care priveşte spre focul spiritual al coloanei vertebrale se schimbă atât de mult, încât inima începe să funcţioneze ca un muşchi voluntar, care ascultă de voinţă, iar acest motor al corpului poate fi dirijat conştient de spiritul uman. Ca urmare, printre altele, dacă e necesar, elevul poate intra pe teritoriile interioare.

Această mare schimbare este adusă de forţele lui Uranus. Dacă elevul a ajuns la această treaptă a dezvoltării, atunci este stăpân peste sentimentele sale, le poate folosi conform scopului şi poate să se gândească cu ajutorul inimii. De aceea nu mai cade victimă sentimentalismului, sentimentelor orientate incorect. Nu îi mai inundă pe alţii cu sentimente şi pasiuni neînfrânate, care le provoacă lor necaz sau le distruge viaţa.

V-aţi mai întâlnit cu cineva care se gândeşte cu inima şi ale cărui sentimente sunt conştiente? Un astfel de om poate să pară uneori rece, distant şi fără de inimă, pentru că nu iroseşte focul uriaş care arde în el şi astfel, acest foc nu îi consumă pe alţii. Acest foc etern nu este pasional, nu are patimă, ci se poate dirija şi concentra asupra acelora care rătăcesc în întuneric. Este focul dragostei adevărate, care nu provoacă certuri, ci înfrumuseţează, face totul minunat.

Dacă înţelegeţi ceva din acestea, doar atunci puteţi vorbi despre dragoste. Trebuie să învăţaţi să gândiţi cu inima. Iar toate celelalte, care mai lenevesc în Dumneavoastră, trebuie să se sfărâme pe stâncile necontenitei deveniri. Nu trebuie să uitaţi niciodată că în Gnoză şi în Şcoala de Misterii a Rozacrucii se aplică tuturor cerinţa: *„Totul sau nimic”*.

În era noastră forţele lui Uranus sunt deosebit de măreţe şi intense, ceea ce se arată şi sub forma intuiţiilor.

Ce este intuiţia sau presentimentul? Despre aceasta, se spune în general: este un sentiment apărut involuntar, un gând spontan venit dinafară, uneori cu caracter profetic. Dar aceasta este o definiţie inexactă. Adevărata intuiţie, presentimentul perfect este legătura zilnică cu Dumnezeu, viaţa împreună cu Christos. Noi spunem că intuiţia nu este altceva decât a ajunge în armonie cu lumea interplanetară a Spirtului Vieţii.

Corpul nostru pregătit pentru aceasta, poate prelua vibraţiile emanate din această lume şi ele se pot grava în conştiinţa noastră. *Aceasta* este adevărata intuiţie.

Uranus e precum un foc. Este Christos care vrea să se întoarcă printre noi pe nori cerului, despre care vorbeşte Scriptura. Vrea să se coboare în noi ca o Roză Albă şi să ne umple întregul sistem, să apară ca Stea de Aur pe fundalul întregii noastre gândiri, voinţe şi înfăptuiri în norii aurici ai fiinţei noastre.

Desigur, ştiţi că dacă Christos vine din nou, dacă marea şi sfânta lege a lui Uranus se îndeplineşte în noi, atunci aceasta va avea ca şi consecinţă o convertire, o întoarcere uriaşă. Dacă citiţi capitolul profetic 24 din Matei în această lumină, atunci înţelegeţi mai bine.

În afară de efectul individual, Uranus mai are şi o funcţionare generală. Legea lui Christos se împlineşte în această lume, este furtuna de Foc a Vărsătorului. Această furtună de Foc atinge şi are efect mai întâi asupra sexului feminin.

Filozofia Rozacrucienilor învaţă că femeia are un corp vital pozitiv şi un corp material negativ. Această polarizare face femeile în general mai capabile să preia vibraţiile lui Uranus şi de a face dovada forţei lor de acţiune prin predarea focului dragostei acelora care o doresc.

De aceea, în revoluţia mondială care vine, femeia primeşte un rol foarte activ şi va dezvolta mari forţe. În ultimii ani, în Şcoala Rozacrucii, numărul femeilor creşte din ce în ce mai mult. Aşa cum înainte, dintre elevi majoritatea erau bărbaţi, acum sunt în majoritate femeile.

Acest fapt se poate explica prin faptul că şi Şcoala Rozacrucii este folosită pentru pregătirea femeilor, pentru ca ele să poată îndeplini sarcinile lor viitoare în procesele de schimbare. Aşa cum femeia, în cursul secolelor, prin calităţile ei venusiene, cu jertfa ei, a putut să dirijeze forţa bărbatului pe alte traiectorii şi a fost capabilă să atenueze fiinţa animalică marţiană, aşa şi acum trebuie să aducă o mare jertfă, pentru a sfărâma nebunia intelectuală, obsesia raţiunii care a înrobit jumătatea de sex masculin a valului nostru de viaţă şi de care

cauză omenirea suferă nespus. Femeia va reînnoi gândirea cu ajutorul Focului dragostei uraniene. Femeile au primit deci o sarcină mare şi superbă: salvarea generală prin organizarea activă a rezistenţei pur feminine, fără violenţă sau arme, întru totul în puterea Focului lui Christos şi al lui Uranus.

Trebuie să considerăm ca reacţie negativă la radiaţia uraniană femeile-militari şi serviciul militar feminin organizat în multe ţări. Această reacţie incorectă este consecinţa faptului că funcţionarea lui Uranus, orientată spre marea schimbare care vine, încă nu a ajuns până în conştiinţa oamenilor. Dacă consideraţi ce capacităţi posedă femeia, dacă vă interesaţi ce rol a jucat ea în istoria lumii şi în turnurile politice, atunci ştiţi că în multe pagini ale marii cărţi de istorie veţi citi despre femei. De multe ori, femeile au avut un amestec în lucruri, chiar dacă de multe ori din culise, dar un amestec nu mai puţin pozitiv. Iar dacă consideraţi ce influenţă exercită femeia asupra bărbatului, atunci e clar că femeia - pe baza tendinţelor ei - este pe deplin capabilă să pună capăt dezvoltării prezente.

„Iată, i-au fost date omului două urechi să audă, doi ochi să vadă şi două nări pentru miros, doar o singură gură pentru a vorbi, şi ar fi lucru zadarnic să aşteptăm să vorbim cu urechile sau să auzim cu ochii. Şi de veacuri şi vremuri îndelungate, oamenii au văzut, au auzit, au mirosit şi au pipăit. Acum mai rămâne ca, în scurtă vreme, să fie dată aceeaşi cinstire şi limbii de către aceiaşi oameni; tot ceea ce până azi a fost văzut, auzit şi mirosit, acum, în sfârşit, va trebui spus şi rostit..."

Aici nu se face reclamă la pălăvrăgit, ci este vorba despre latura gnostică-ştiinţifică a vorbirii; vorbirea ca „Fiat" creator, aşa cum vorbeşte Dumnezeu şi se face. Porunceşte, iar lucrul învie. Vorba ca verb, ca acţiune.

Dragi femei, vedeţi marea voastră sarcină? Luaţi deci iniţiativa. Trebuie să ştiţi însă că este vorba de o muncă grea, despre o cruce care trebuie s-o purtaţi şi vă veţi lovi de multă rezistenţă. Salvaţi lumea prin dragoste şi faptă. Înţelegeţi că trebuie să vă depăşiţi limitările Dumneavoastră. Multe femei

au vederi prea înguste, crezând că sarcina lor se limitează la gospodărie şi creşterea copiilor. Cert este că există în ele atât de multe tendinţe, precum instinctul matern, de asemenea aspiraţia la a fi protejate şi necesitatea siguranţei. Pe de altă parte, să nu credeţi că degenerarea lumii este exclusiv vina bărbaţilor care aşteaptă lâncezi şi impotenţi ajutorul femeilor. Veţi vedea în curând că această părere nu este corectă.

Spiritul lui Dumnezeu este înalta vocaţie a omului, care se exprimă prin ambele sexe. Cele două sexe trebuie să lucreze împreună, în perfectă colaborare şi egalitate. Omenirea poate progresa doar dacă ambele sexe, atât bărbatul, cât şi femeia, recunosc interdependenţa lor şi construiesc împreună casă nouă pentru fraţii şi surorile lor.

Ca slujitori ai Vărsătorului, ne străduim cu toată energia noastră spre această egalitate completă în toate domeniile vieţii şi arătăm surorilor noastre femei marea lor sarcină în evenimentele globale care vor veni: o sarcină mondială de însănătoşire, vindecare; între timp, superioritatea intelectuală va dispărea.

La fel cum femeile, pentru a da viaţă unui individ, suportă orice dureri, şi îl cresc, tot aşa ele sunt chemate ca prin dragostea uraniană, forţa revoluţionară a Vărsătorului, să menţină viaţa omenirii şi s-o ridice la o treaptă mai înaltă.

Trei noi stele strălucesc în Şarpe şi în Lebădă: Uranus, Neptun şi Pluto. Ele sunt uriaşele semne ale Hotărârii lui Dumnezeu. Am comunicat deja într-o oarecare măsură intenţia sublimă a lui Uranus, pentru ca să puteţi reflecta asupra ei. Forţa de reînnoire a lui Neptun şi capacitatea lui Pluto de a desface ceea ce există, nu sunt nici ele mai puţin importante.

În Şarpe şi Lebădă strălucesc trei puternici Mesageri ai lui Dumnezeu. Din înţelepciunea clasică a lui Serpentarius şi din Lebădă, din simbolul purităţii şi al dragostei originare s-au ridicat trei Forţe uriaşe: Uranus, care reînnoieşte inima; Neptun care reînnoieşte capul, şi Pluto care realizează, cel care progresează energic şi cel care dărâmă.

Să încercăm să înţelegem neîncetat Legile eterne ale lui Dumnezeu care vin la noi din Şarpe şi din Lebădă.

3

Şarpele şi Lebăda (II)

Filozofia gnostică e o ştiinţă periculoasă. Unul dintre cei mai mari filozofi ai tuturor timpurilor a afirmat: „În cunoaştere multă este multă tristeţe. Cel care acumulează cunoaştere acumulează durere".

Acest filozof se referea la ştiinţa interioară, ştiinţa gnostică, căci experimentase că dacă omul încearcă să se apropie de izvorul originar al tuturor lucrurilor în căutarea adevărului, atunci se aruncă într-un foc purificator. El a descoperit că flăcările acestui foc provoacă o luptă interioară şi produc o dezmembrare. A descoperit că cel care se apropie de acest Foc spiritual eliberează forţe neînfrânate.

Filozofia gnostică e o ştiinţă periculoasă. Pentru căutătorul adevărului, care prin eforturile sale, intră în Sfintele Temple ale Înţelepciunii, nu mai există cale de întoarcere. Ori păşeşte înainte, ori piere. Este condiţia, una din legile universale.

Elevul, care se pregăteşte a servi omenirea cu toată abnegaţia şi predarea de sine, vieţuieşte drumul său de înălţare ca ceva dureros, la fel cum vălul de viaţă uman suferă mari dureri pe calea evoluţiei; strigătele de durere cutremură lumea. Acestea sunt durerile adevăratei naşteri a omenirii şi acest lucru este o lege universală. Corpurile superioare evoluează. Roata lumii se învârte în spirale infinite şi fiecare spirală presupune noi cerinţe. Acest lucru determină omenirea să se informeze, să se orienteze şi este nevoită să progreseze în acea direcţie.

Atunci însă apare efectul de tragere în jos al naturii josnice, cristalizarea care înşfacă omenirea. Aceasta este starea de dezbinare. În cursul căutării continue a compromisului omul

încearcă atât să câştige una, cât şi să păstreze alta. Rezultatul este fărâmiţarea şi durerea. Cel care acumulează cunoaştere acumulează durere. Sau piere! A da înapoi sau stagnarea înseamnă anihilare.

Înţeleapta Providenţă a acordat acest proces al teribilei suferinţe la posibilităţile de dezvoltare ale omenirii în timp şi spaţiu. Iar filozofia gnostică este atât de periculoasă pentru că reprezintă procesul accelerat, un proces de asemenea conţinut în natură.

Şi înţelegeţi că cel care alege procesul accelerat poate să se aştepte la un surplus de suferinţă corespunzător şi într-un timp mai scurt, trebuie să facă faţă la nenumărate conflicte şi să le rezolve. Dar dacă este puternic, dacă a zărit ceva din adevărata Lumină, cel care vede că la orizontul vieţii străluceşte Soarele, acela va trece peste linia de graniţă, pentru a se alătura armatei constructorilor de drumuri.

Cel care recunoaşte efortul divin, suferinţa lui Christos în această lume şi cu această lume, va alege jubilând procesul accelerat, pentru că vrea să contribuie, să mântuiască şi să-L ducă la ţintă pe Dumnezeu şi pe Om. Acest proces accelerat este cea mai mare dovadă a Legii Iubirii Universale. Dacă nu ar exista şansa de a parcurge astfel calea, atunci aceasta ar fi o lacună a manifestării universale.

Eliberarea este posibilă pe două căi. Pe una dorim s-o numim Calea Iubirii, iar cealaltă este legea normală. Dacă Dumneavoastră vreţi să eliberaţi pe cineva din adâncurile infernale ale forţelor inferioare, atunci, de bună seamă, nu l-aţi conduce afară în ritmul unei viteze încetinite, ci l-aţi prinde de braţ şi l-aţi trage cu o mişcare accelerată către Lumină. Aceasta este Iubirea. Nu simţiţi imboldul tainic al vieţii Dumneavoastră? Nu simţiţi cum vă atinge repetat Răsuflarea lui Dumnezeu? Nu auziţi Chemarea lui Dumnezeu? Nu înţelegeţi acest limbaj al Iubirii? Simţiţi voi, vedeţi voi Omniprezenţa divină? Înţelegeţi voi acest impuls de dragoste care din amăgiri, deziluzii şi limitări vrea să vă ridice pe Dumneavoastră în adevărata Libertate? Simţiţi cum vi se sparge sufletul când chemarea răzbate la Dumneavoastră,

iar Dumneavoastră n-o ascultaţi pentru că inferiorul vă încătuşează şi vă ţine prizonier?

Nu încercaţi s-o înţelegeţi cu raţiunea! Pentru aceasta aveţi nevoie de cea mai interioară simţire, când înţelegeţi că drumul iniţierii este Calea Iubirii. Chiar şi dacă înţelegeţi din toate doar cât o răsuflare, atunci aţi pus deja piciorul pe cale, atunci sunteţi ridicat din învolburarea timpului în eterna neclintire a lui Dumnezeu. Atunci vă ridicaţi în Iubirea vastă, străvezie, fără formă, strălucitoare. O astfel de Iubire a manifestat Tatăl pentru noi atunci când şi-a trimis Fiul, Christosul printre noi.

Pe El Îl iubim cu tot sufletul, cu întreaga inimă şi cu toată mintea. Acesta este Sfântul Criteriu al Ordinului Rozacrucii. Aceasta este drojdia Vărsătorului. Auziţi deci, dragi cititori: *noi Îl slujim pe Christos!* Dar vrem să facem aceasta cu adevărat şi prin faptă. Suntem revoluţionari în sens ezoteric, pentru că am trăit acest misterios impuls al Iubirii în viaţa noastră, pentru că vrem să arătăm omenirii calea salvării şi mergem cu dragă inimă în faţa ei pe această cale.

Aşa cum Tatăl nostru, Christian Rozacruce, conducătorul mistic al Ordinului Rozacrucii a venit spre omenire cu braţele deschise, oferindu-şi tainele şi comorile, aurul spiritual, tot aşa şi sarcina noastră este ca după exemplul său, să continuăm opera sa cu abnegaţie şi dragoste. Dacă şi Dumneavoastră simţiţi şi înţelegeţi ceva din acestea, atunci continuăm să vă vorbim despre Neptun, unul din sublimele solii ale Hotărârii lui Dumnezeu, aşa cum am discutat şi despre Uranus în capitolul precedent.

L-am numit pe Uranus reînnoitorul inimii, iar pe Neptun, reînnoitorul capului, ceea ce arată din nou că arhitectura cosmică este în armonie cu fundamentele creştinismului. Dacă vrem să răzbatem din întuneric în Lumină, atunci în primul rând trebuie să reînnoim inima: Uranus.

Dacă vrem să ne trezim ca renăscuţi în Spirit, atunci, înainte de toate trebuie să murim în Christos: Uranus. Dacă vrem să ne trezim din cea mai întunecată noapte pământeană

la răsăritul unor zori noi, atunci trebuie să realizăm condiţiile în care să putem să-L înţelegem pe Christos, atunci calea trebuie netezită pentru a ne putea întâlni cu Christos: Uranus.

Dacă, prin Neptun, vrem să-L înţelegem pe Dumnezeu, atunci prima dată trebuie să-L înţelegem pe Christos prin Uranus: „Pe Dumnezeu nu L-a văzut nimeni niciodată, dar singurul născut al Tatălui ni L-a explicat". „Cum putem să-L iubim pe Dumnezeu, pe care nu L-am văzut niciodată, dacă totodată îl urâm pe semenul nostru pe care-l vedem?" Cum putem să-L slujim pe Dumnezeu în teorie, în timp ce-L refuzăm în practică?

Deci, înainte de orice altă consideraţie: Christos! El este totul în toate, cheia de aur a porţii lui Dumnezeu. Acesta este mesajul lui Uranus. Aceasta este esenţa oricărei magii gnostice. Dacă în interesul Dumneavoastră magic neglijaţi sinteza Christos, atunci v-aţi dedat la magie neagră. Dacă refuzaţi mesajul lui Uranus în această lume, atunci în locul Luminii preferaţi întunericul.

De aceea - după legenda simbolică - în bolta funerară a lui Christian Rozacruce a fost gravată afirmaţia: *Jesus mihi omnia* - Iisus este totul pentru mine.

Să păşim deci prin poarta lui Uranus spre Neptun, pentru a ridica voalul lui Isis. Focul lui Christos pătrunde prin poartă, prin Roza Albă. Este focul purificator care atinge inima şi face ca glanda hipofiză să vibreze mai rapid. Aşa începe noaptea. Când Christos vine la noi, când Soarele apune, atunci după legea naturii, coboară o noapte. Atunci suntem trimişi în noaptea lumii, pentru a ne face munca în rolul Trimişilor adevăraţi ai Luminii. Cel care a fost aprins într-o făclie de Focul lui Christos este un un Ajutător. El duce, poartă Crucea. Ştiţi ce înseamnă să-L slujeşti pe Christos în noaptea pământeană? Înseamnă acceptarea Crucii, iar aceasta este însoţită de durere.

Dar noaptea este urmată de zori, de dimineaţa ajungerii. Divinul Neptun vine la noi dimineaţa şi lasă urmele sale în acel organ minunat, sensibil, pe care îl avem cu toţii, glanda

epifiză; şi acolo, pe colina craniului, moartea pe cruce se împlineşte şi ne înălţăm prin reînviere în miez de zi, unde forţele Sfântului Spirit - Pluto - sărbătoresc victoria noastră, unde se înalţă Focul de Paşti, unde voalul lui Isis cade pentru totdeauna. Atunci străluceşte nestemata pe fruntea sufletului uman şi se pronunţă, şi se aude „Fiat-ul" creator. Atunci a devenit omul cu adevărat Om.

Neptun este reînnoitorul capului! Omul creat după Chipul lui Dumnezeu! Capul este cel care vesteşte Ideea Divină. Aceasta este calea elevului, calea Copilului lui Dumnezeu.

Dar omenirea este încă legată de inferior şi nu poate auzi glasul Forţelor divine... Totuşi Neptun acţionează. Aşa cum Tatăl lucrează prin Fiu, aşa Fiul lucrează prin Tată.

Acolo unde omul cu chemare se mai cramponează de inferior şi nu vrea să se elibereze, Neptun se prezintă ca cel care otrăveşte, încurcă şi împinge la criză, ca cel care accelerează degradarea, care creează cancer, ca Dumnezeul Vechiului Testament. Acum ştiţi de ce este inclus în Biblia Dumneavoastră şi Vechiul Testament. Dacă omul nu este dispus să accepte Focul lui Christos, atunci Dumnezeu este un foc mistuitor. Recunoaşteţi tensiunea electrică, nervoasă a timpurilor noastre ca şi chemarea lui Uranus. Degradarea care se accelerează legic este procesul neptunian de otrăvire, urmat de moartea adusă de Pluto. Faţa omenirii s-a întunecat şi merge cu capul plecat pe calea ei.

Dar Neptun este totodată reînnoitorul capului şi „cel care neutralizează otrava", reînnoitorul începuturilor, Sfântul Creator din care şi prin care s-au făcut toate. De aceea răsună prin lume apelul la eliberare, de aceea vorbeşte *Confessio Fraternitatis* despre semnele Hotărârii lui Dumnezeu care strălucesc în Şarpe şi în Lebădă. De aceea răsună în această lume sfărâmată apelul lui Neptun la înnoirea capului în sensul reînvierii.

Slujitorii lui Dumnezeu, elevii Şcolii de Misterii ascultă de această chemare şi se supun întregului proces de reînnoire. După aceste consideraţii mistice, nu mai construim castele în nori, ci păşim pe solul realităţii şi începem să ne îndeplinim sarcina.

Aşa cum Uranus a dat impulsul de pornire, printre altele şi mişcărilor feministe, aşa şi Neptun aduce cu sine noi metode de educaţie, „o nouă şcoală" care se exprimă astăzi în şcolile Rozacrucii. Noua Şcoală va conduce tineretul mai matur după directivele primite de la Fraţii Mai în Vârstă ai omenirii, pentru ca toate forţele superioare ale omului să se poată dezvolta şi pentru ca astfel omul să poată fi condus la menirea lui în era Vărsătorului, la unirea spiritului, a sufletului şi a corpului.

În era noastră, întregul sistem de educaţie se dirijează după cerinţele ordinii naturale care domină şi în care băieţii şi fetele sunt dresaţi să devină complici la degradarea acceptată. Frenezia după diplome, vânarea lor cu orice preţ cauzează o imensă suferinţă pentru tineri. Cei mai mari mincinoşi şi cei mai iscusiţi trişori ajung în cele mai bune poziţii materiale, iar situaţia lor este adusă ca exemplu tineretului, ca şi cum acesta ar fi adevăratul scop al omenirii. Iar Dumneavoastră, în calitate de părinţi care din orgoliul şi ambiţia voastră vă trimiteţi copiii la liceu şi la universitate, ştiţi oare ce îi aşteaptă pe ei acolo? Ştiţi voi oare că în gimnazii, universităţi şi alte instituţii asemănătoare învăţăturile sunt golite de valorile eternităţii? Ştiţi voi că astfel expuneţi copiii Dumneavoastră la o otrăvire treptată?

O faceţi pentru că societatea pretinde diplome care sunt în realitate hârtii fără valoare, aşa cum a dovedit-o practica de multe ori. O faceţi pentru că vă ascundeţi în spatele fricii Dumneavoastră, cu scuza că vă îngrijiţi de ei! Nu este oare evident - precum a scris un mare pedagog - că uneori, părinţii pot fi cei mai mari duşmani ai copiilor lor?

Dar destul din toate acestea - căci acestea le putem constata cu toţii! Dar nu ne putem mulţumi cu simpla constatare. Elevul Gnozei, slujitorul Focului se poate recunoaşte după faptul că renunţă la putreziciune, părăseşte cristalizarea şi construieşte o Casă Nouă.

Noul sistem de educaţie se va acorda armonic la singurul scop al existenţei şi pregăteşte pentru meserii din care omenirea va trage cu adevărat folos, meserii care slujesc

omenirea şi care sunt lipsite de minciunile sociale ale erei noastre, precum şi de influenţele degenerării.

„Cel care acumulează cunoaştere, adună suferinţă”. Când şi dumneavoastră veţi contempla acest lucru, iar perspectiva vi se va lărgi, veţi descoperi că se pot trage multe concluzii de aici şi se pot angaja multe consecinţe. Dacă vreţi să luaţi parte, împreună cu noi la reconstrucţie, dacă vreţi să veniţi în rândurile deschizătorilor de drumuri, atunci vă aşteaptă multă durere. Ştiinţa interioară, care ne îmboldeşte pe noi la faptă, creează conflicte interioare şi ne împinge la demolare. De aceea este ştiinţa gnostică o înţelepciune periculoasă.

Dar singurul ei conţinut este Iubirea. Simţiţi această tendinţă misterioasă în viaţa Dumneavoastră? Simţiţi cum Răsuflarea lui Dumnezeu pluteşte din nou şi din nou în jurul Dumneavoastră? Simţiţi această Sfântă Prezenţă? Înţelegeţi acest imbold al dragostei care vrea să vă ridice pe Dumneavoastră din deziluzie, înşelăciune, decepţie şi limitări în adevărata Libertate?

Voi înţelegeţi şi voi vieţuiţi, şi de aceea nu mai puteţi da înapoi. Dacă Sfânta Prezenţă v-a atins, atunci cercul magic se trasează de jur-împrejurul Dumneavoastră şi nu mai este posibil a ieşi din el.

Şoptiţi împreună cu noi măreaţa rugăciune a lui Christian Rozacruce: *Jesus mihi omnia!*

4

Şarpele şi Lebăda (III)

Domnul Dumnezeu a trimis deja mesageri ai Voinţei Sale, câteva stele noi, care se ivesc şi sunt văzute pe cer în Serpentarius şi în Cygnus (constelaţia Şarpelui şi a Lebedei), stele care înseamnă şi aduc la cunoştinţa oricui că sunt Signacula (Semne) puternice referitoare la lucruri serioase şi importante. Ca atare, scrierile şi semnele de taină sunt de mare trebuinţă, pentru toate lucrurile de acest fel pe care le descoperă oamenii. Cu toate că Marea Carte a Firii stă deschisă tuturor, totuşi puţini sunt aceia care pot s-o citească şi s-o înţeleagă. Iată i-au fost date omului două urechi să audă, doi ochi să vadă şi două nări pentru miros, doar o singură gură pentru a vorbi, şi ar fi lucru zadarnic să aşteptăm să vorbim cu urechile sau să auzim cu ochii. Şi de veacuri şi vremuri îndelungate, oamenii au văzut, au auzit, au mirosit şi au pipăit. Acum mai rămâne ca, în scurtă vreme, să fie dată aceeaşi cinstire şi limbii şi de către aceiaşi oameni; tot ceea ce până azi a fost văzut, auzit şi mirosit, acum, în sfârşit, va trebui spus şi rostit, atunci când Lumea se va trezi din greul, apăsătorul ei somn şi oamenii, cu inima deschisă, fără nimic care să le acopere capul şi desculţi, vor vedea cu voioşie şi cu bucurie Noul Soare răsărind.

Am descoperit că puternicele semne ale Hotărârii Divine despre care este vorba sunt cele trei planete ale misteriilor, Uranus, Neptun şi Pluto. Uranus este reînnoitorul inimii, Neptun este reînnoitorul capului, iar Pluto este reconstructorul final.

Uranus ne învaţă să gândim cu inima, adică să ne dominăm sentimentele haotice, în aşa fel încât viaţa noastră

sentimentală devine o adevărată sinteză christică. Atunci inima se exprimă just, adică nu mai răneşte, nu mai lezează, nu mai rupe nimic şi nu răvăşeşte, ci, pur, minunat, controlat, întoarce totul spre bine. Din cauza lui Uranus sesizăm în era noastră, în viaţa noastră sentimentală o astfel de harababură. În fiinţa noastră se manifestă anihilarea cu o forţă de uragan. Rupe şi zdrobeşte, se răspândeşte distrugător, apucă pe cei mai buni dintre noi şi îi încearcă, îi testează. Nu trece nicio zi să nu auzim de desfacerea căsătoriilor, despre evenimente serioase şi critice. Bărbaţii se plâng de soţii, soţiile de soţi. Bărbaţi şi femei dărâmă şi distrug cu voia sau fără voia lor pacea, evoluţia şi karma altora.

Se înţelege că cei care sunt influenţaţi cel mai mult de Uranus sunt atinşi primii de influenţa negativă a Vărsătorului. Ne putem da seama însă şi că furtuna de Foc a Vărsătorului nu are voie să ducă la haosul vieţii sentimentale. Căci dacă omul rămâne în această negativitate, atunci înălţarea la ceruri în care credea la început se preschimbă într-o coborâre în iad. Nu este nimeni printre noi care, într-un fel sau altul, să nu fi trebuit să treacă acest examen, sau să nu fie chiar în mijlocul său ori să se afle în pregătire pentru el. Întrebarea va fi doar dacă vor reuşi ei să treacă acest examen sau vor eşua, fiind găsiţi inapţi pentru noua eră. Dacă reuşesc, atunci pot renaşte pentru cealaltă furtună de Foc a Vărsătorului.

Cum putem realiza această renaştere?

Realizăm această renaştere înţelegând adevărata sinteză care este semnul Christic divin, cât şi prin abnegaţie şi renunţare de sine. Uranus cel mistic spune: „Cel care este dispus să-şi piardă viaţa, o va păstra”. Aceasta înseamnă negaţia completă a personalităţii, spargerea cătuşelor noastre: ieşirea din cercul eului pentru a servi omenirea şi angajarea conştientă la suferinţa colectivă a întregii umanităţi, pentru a putea chema la faptă scânteia divină. Abnegaţia, impersonalitatea, existenţa ca „totul în toate” este unul din cele mai eliberatoare elemente ale Cuvântării de pe Munte.

Ce este cel mai important în era noastră?

Să fim fericiţi? Să câştigăm libertatea? Să ne naştem în corp, sau în suflet, sau în spirit? Căci acestea sunt scopurile străduaniilor obişnuite! Oamenii se străduiesc să satisfacă personalitatea, dar acest lucru este irealizabil. *În acest fel* îşi caută raiul creştinii primitivi! Dacă rudele noastre, şi desigur şi noi, câştigăm raiul, atunci totul este în ordine.

Dar astăzi este vorba despre ceva mult mai mare, despre eliberarea întregii umanităţi. *Pentru acest lucru* au venit mai marii spiritului printre noi. Pentru acest lucru îndură şi suferă Spiritul Christic şi pentru acest lucru şi-au ales constructorii de drumuri ca motto, ca fir conducător „Ascultarea faţă de Operă". A construi ascultător Opera, a efectua Munca Sfântă a lui Dumnezeu. Comparat cu acest lucru, toate celelalte trebuie să treacă pe planul doi. „Cel care îşi iubeşte tatăl, mama mai mult ca pe mine, nu este demn de mine" - spune Christos. Pentru ca Christosul interior să se poată naşte în noi, pentru ca adevărata eliberare şi fericire să ajungă la noi, trebuie să parcurgem drumul pe care Dumneavoastră deja îl cunoaşteţi.

Aceasta este mişcarea pozitivă a Vărsătorului: a-L servi pe Christos. Aceasta este acea mişcarea a Vărsătorului care trebuie să ne conducă la înnoirea capului, la Neptun.

Dacă reacţionăm negativ la Uranus, atunci, inevitabil, ne atacă Neptun cel negativ, un Neptun al otrăvirii şi al distrugerii. Dar dacă avem curajul să experimentăm cerinţele creştinismului, atunci pătrunde la noi strălucirea divină a lui Neptun şi se împlineşte reconstrucţia inimii, adică realizarea adevăratei Iubiri, urmată de reconstrucţia capului, trezirea Fiinţei abstracte, ceea ce aprinde în flăcări Scânteia Divină. Focul consumă apoi voalul lui Isis şi are loc Marea Minune: după *Jesus mihi omnia* - Iisus este totul pentru mine, fratele eliberat al Rozacrucii jubilează: Dumnezeu şi om se unesc, fiul risipitor se reintorce acasă - *Jesus Deus et Homo:* Isus este Dumnezeu şi Om.

Dar *Confessio Fraternitatis* se vrea a fi complet. Deci trebuie să vorbim şi despre Pluto.

În final, pe lângă toată activitatea lui Uranus şi Neptun,

în lume, pentru omul treaz, activitatea lui Pluto este cea mai importantă. Pluto este purtătorul energic al făcliei şi cel care aruncă focul în casa putrezită, în ce este degradat şi perimat.

Este desigur minunat să vorbeşti despre asta, dar cum trebuie realizat acest lucru? Cum smulgem ceea ce este putred şi deplorabil din inimă şi din cap? Cum să ne eliberăm din mizerie? Înţelegeţi că acesta este cel mai important lucru? Pentru asta avem nevoie de Spiritul lui Pluto.

Există unii care îşi trăiesc toată viaţa ca şi copii buni, umblând de colo-colo cu idealurile, programele, umplerea burţii de Crăciun, lacrimile din Vinerea Mare şi ouăle de Paşti! Dar dacă se termină ouăle, se termină şi fericirea. Din această cauză se prăbuşeşte întreaga omenire în iad, într-un iad făcut de ea însăşi, cu cântecele şi psalmii ei bisericeşti, cu poeţii, gânditorii şi filozofii ei amatori, împreună cu elevii săi Rozacrucieni şi ceilalţi interesaţi în direcţii ezoterice, cu toate cărţile şi formulele noastre.

Cel care este cu adevărat creştin, acela acţionează! „Nu toţi cei care spun: «Doamne, Doamne!» ajung în Împărăţia Cerurilor, ci cei care îndeplinesc Voia Tatălui meu". „Ceea ce aţi făcut pentru cei mai mici dintre fraţii voştri, Mie Mi-aţi făcut". Aceasta este Pluto!

Dacă sunteţi pătruns de acest spirit, atunci sunteţi capabili să înţelegeţi acest Pluto care restabileşte sfintele puteri creatoare ale omului, care este sfărâmătorul şi formatorul noului. Superiorul se poate realiza doar în măsura în care inferiorul a fost dominat şi neutralizat. Ceea ce e valabil pentru individ, este valabil şi pentru comunitate!

Evoluţia omenirii are loc conform unui anumit plan. Ca şi elevi ai Şcolii Spirituale Gnostice, învăţăm că fiecare spirit trebuie să devină o fiinţă auto-creatoare după exemplul şi Imaginea lui Dumnezeu. De aceea consacrarea în serviciul muncii de eliberare a omenirii este baza continuării evoluţiei în spirală şi treapta următoare pe calea evoluţiei omenirii. Pentru acest scop toate frânările trebuie să dispară din viaţa noastră. Şi iată de ce toate abuzurile capacităţii creatoare sunt urmate de pedepse grave.

Această muncă este cea pe care o face Pluto, Sfântul Spirit al Vieţii. Iar munca o face cu şi prin noi. Unele popoare reprezintă reciproc, o încercare unul pentru celălalt, pentru că masele sunt încă prea ignorante. Este deci nevoie de şocuri intense. Noi le aşteptăm pe acestea în mod conştient. Cunoaştem funcţionarea regenerativă, corectivă a Deciziei Divine pe care a înfăţişat-o în Şarpe şi în Lebădă şi de aceea ne investim întreaga inimă în interesul sarcinii lui Uranus, şi toată mintea în interesul sarcinii lui Neptun şi în înfăptuirea realizatoare, reconstructoare a lui Pluto.

Astfel Îl slujim pe El care a fost, este şi care va veni, Domnul Vieţii, Christosul. Cel care pătrunde universul şi care este începutul şi sfârşitul tuturor strădaniilor Rozacrucii. Conform Legii Iubirii eterne, universale, acest Christos a permis ca Pământul să-L întemniţeze. Iar acum, sângele acestui Sfânt picură cu monotonie uniformă în Grădina Ghetsimani - lupta a început din nou.

Iar omenirea continuă să doarmă netulburată. Strigătul celui suferind cutremură întreaga lume: „Nu puteţi veghea niciun singur ceas împreună cu Mine?”, urmat de afirmaţia ce pare o ironie teribilă şi amară: „Continuaţi să dormiţi, căci iată, cel care Mă va trăda se apropie”.

5

Noul limbaj al Magiei

Cel care studiază mai serios *Confessio* remarcă de bună seamă, că acest document nu este deloc un manifest în sens general, adică nu este o dogmă, nu este o enumerare a lucrurilor şi conceptelor care sunt în acord sau dezacord cu convingerile Rozacrucienilor. O cercetare mai temeinică dezvăluie că de fapt *Confessio* este o amplă muncă de profet şi o uriaşă profeţie. Dacă reuşim să îndepărtăm aspectul ei uneori prea simplu şi latura ei ezoterică, atunci ni se înfăţişează sensul ei universal, nelimitat şi descoperim că drumul Adevărului se arcuieşte sclipitor din orizont în orizont.

Această boltă a promisiunii reflectă toate culorile vizibile şi invizibile cuprinse în armonia Sferelor, aşa că putem vorbi nu numai de un spectru multicolor, ci şi de prezenţa întregii game de sunete. Aici este vorba de o Lege pe care artistul magician nu o încalcă niciodată. Atunci când căutătorul găseşte şi foloseşte cheia acestei înţelepciuni străvechi, în faţa ochilor săi se dezvăluie revărsarea puterii covârşitoare a înţelepciunii.

În câmpul astral există un loc numit Muntele Sfânt. Când elevul se apropie pentru prima dată de el, încearcă să-l escaladeze. Se repede la stâncile abrupte cu energie nestăvilită. La vederea Muntelui, se gândeşte la o testare. Îşi încordează muşchii şi apucă stâncile pentru a se trage în sus. Dar spre mirarea sa, apucă doar aerul. Stâncile nu sunt adevărate stânci. Muntele Sfânt nu este un masiv pietros, ci un complex de Forţă.

Această descoperire aproape că îl ameţeşte pe elev. El încearcă atunci să pătrundă în Munte. Dar de la primii

paşi, suprafaţa sa îl respinge, aproape că îl loveşte cu capul de un perete: pentru el, Muntele Sfânt se preface în opusul lui. Forţa se dovedeşte a fi materie. *Aceasta* este iluzia erei noastre în care şi filozofii eşuează. În aceasta eşuează şi Hegel cu dialectica sa, cu închipuirea nebună a corelaţiei dintre materie şi forţă în această ordonare pângărită a naturii. Omul se acordă cu materia pentru a se dezvolta. Vrea să realizeze înălţarea sa cu ajutorul materiei. Iar între timp e nevoit să descopere că formele materiale sunt relative, nici nu există, sunt închipuiri efemere. De aceea cade într-o criză. Bazându-se pe descoperirea sa că materia este forţă, încearcă să răzbată prin materie. Iar atunci se manifestă dialectica. Forţa îl aruncă înapoi şi se pomeneşte în noroiul relativităţii. O stâncă ascuţită îl răneşte. Se repetă a mia oară drama clasică a lui Jov.

Cel care nu îl acceptă pe Jov, cel care nu îl cunoaşte pe Jov, se pomeneşte în dialectică. Înălţarea este urmată de cufundare, progresul de regres, aşa se întâmplă într-o serie repetitivă infinită. Astfel, secretul Muntelui Sfânt rămâne o enigmă de nerezolvat.

Despre Jov se scrie: „În toate acestea Jov nu a păcătuit". Credinţa şi încrederea sa au rămas de neclintit. Astfel descoperă elevul metoda cu care poate deschide Muntele. Pronunţă verbul, formula magică şi apare curcubeul Domnului. Poarta se deschide, iar peregrinul poate intra.

Despre ce verb fermecat, despre ce formulă magică este vorba? Ce minune poate înlătura dialectica?

Marea minune se ascunde în simplitatea lucrurilor. Acest verb fermecat îl cunoaşteţi de fapt cu toţii. Îl găsiţi şi în Biblia Dumneavoastră, iar în rugăciunile Dumneavoastră l-aţi repetat deja la nesfârşit. L-aţi golit, l-aţi excavat, l-aţi făcut fără de sens.

Formula magică, cea care deschide poarta Muntelui Sfânt pentru elev este verbul lui Christos, fondatorul misteriilor creştine: „Facă-se Voia Ta!".

Peste cel care îl pronunţă fără să înţeleagă se poate coborî un fel de acceptare şi aşteptare, sau gândul că o forţă exterioară, Dumnezeu va face totul. Dar elevul aflat pe cale

descoperă că voinţa universală, marea voinţă apare în mijlocul propriei sale fiinţe, în esenţa lui proprie şi vrea să se manifeste *prin el*. Elevul răzbate la Muntele Sfânt prin jertfa sa plină de dragoste şi de aceea, el cunoaşte pacea siguranţei, el cunoaşte Forţa divină care se află în el. Şi el se apropie astfel de Muntele Sfânt cu verbul pe care nu avem voie să-l pronunţăm prea des. Aşa cum în povestea simbolică din Vechiul Testament, Moise despică Muntele cu toiagul său şi se revarsă Apa Vie, aşa îl acceptă Muntele sosirii pe elevul matur pentru acest lucru. Îl inundă cu înţelepciunea nemăsurată a Apei Vii. Este acceptat în existenţa infinită care nu cunoaşte regres.

Orice înţelepciune se protejează. Înţelepciunea nu poate fi apucată de mâini infame. Totuşi rămâne disponibilă pentru toţi. Demult, toată înţelepciunea era revărsată prin vadurile înguste ale Şcolilor de Misterii pentru că nu existau alte posibilităţi. Omul imatur de atunci putea să se apropie de înţelepciune doar în acel mod. Dar în prezent ni se predă un nou limbaj magic. Nu noi l-am inventat, ci este menţionat deja şi de *Confessio*, iar în aceşti ani minunaţi îşi exersează puterea asupra noastră.

Graţie intervenţiei sublime a Spiritului lui Christos, sarcina Şcoliilor de Misterii, sarcina Învăţătorilor, a Fraţilor Vârstnici, a religiei şi a altor instituţii ajutătoare a devenit cu totul alta în era noastră. Acum este vorba de Drum şi de Viaţa însăşi.

În perioada coborârii, a involuţiei şi în cea a ridicării, a evoluţiei care începea, toţi mai marii spiritului au încercat să dezvolte în grupurile pioniere, deschizătoare de drumuri, acele valori care îl fac capabil pe om să pătrundă la Muntele ajungerii. Structura noastră spirituală şi materială este complet dotată, iar calea ne-a fost deja netezită de eoni. Curcubeul promisiunii strălucea deja în zilele lui Noe pe cerul spiritual. Calea formează baza, podul de aur care duce la ţel. Christos şi slujitorii săi muncesc neîntrerupt la întreţinerea acestui pod pentru că este atacat neîntrerupt de forţele magice negre.

Iar aici este Viaţa şi aici ne aflăm cu toţii. Acest drum trebuie să-l parcurgem pas cu pas în Forţa lui Christos. Dar

nu calea este ţelul, ci Viaţa însăşi. În această operă a creaţiei eterne în care - ca spirite virgine - jucăm unul din rolurile principale, este vorba de devenirea conştientă a omenirii. Această dramă uriaşă se joacă de milioane de ani.

Această dezvoltare mai implică şi faptul că Şcolile de Misterii, cunoscute altădată, sunt închise şi se reînnoiesc complet. Atunci când ajutătorii trimişi de Christos, terminând munca, s-au întors entuziaşti, le-a spus: „Vă spun eu că veţi înfăptui lucruri şi mai mari decât acestea". Şi tot aşa cum ajutătorii lui Christos formează şi menţin acum un pod pentru noi, la fel va trebui şi noi să formăm un pod pentru fraţii noştri care n-au găsit încă poteca. Deci cei care au auzit chemarea şi vocea interioară, cei care au devenit conştienţi de acest lucru sunt îndrumaţi către Muntele Sfânt. Iar în acest Munte, ei devin stânci de aur, pietre de înţelepciune şi sunt clădiţi în curcubeul Domnului, în podul de aur.

Când Christos afirmă: „Realizaţi slava voastră în grijă şi teamă", atunci nu vrea să spună să se îngrijească fiecare pentru el, iar Dumnezeu va avea grijă de toţi. Nu, prin aceasta El vrea să spună că ridicarea Frăţiei se bazează pe prietenie adevărată. Nimeni nu poate să se elibereze fără a-l elibera pe celălalt. Trebuie să ne aşteptăm unii pe ceilalţi, căci împreună formăm ierarhia unică a fiinţelor. Suntem un singur corp, un singur organism care pulsează.

Întrucât în final, toată ura şi vrăjmăşia trebuie să se transforme în mod legic în prietenie, ura şi vrăjmăşia sunt chiar lipsite de sens. De aceea trebuie să ne iubim duşmanii şi să facem bine celor care ne urăsc. Aceasta este legea supremă şi realizarea profeţiilor. Este logica supremă pe care puteţi s-o înţelegeţi şi Dumneavoastră.

Dar legea dragostei nu este blândă şi tandră, ci cere totul sau nimic! Legea dragostei nu înseamnă pacifism, propunător al tratatelor de pace, ci sfărâmă precum un demolator.

„Dumnezeu este dragoste", citäm din Sfânta Scriptură. Dar Dumnezeu este şi Foc mistuitor. Pentru ca legea dragostei să se poată împlini în noi, trebuie să rupem cu tot ce este vechi.

Dragostea nu creşte pe un sol putred, nu înfloreşte în întuneric, dragostea nu caută vreun compromis. Dragostea adevărată este absolută de la început şi exclude vreun început. Acest lucru spune totul. Această dragoste mână înainte şi învinge tot ce i se împotriveşte. Această dragoste poate realiza orice. Podul, care duce spre sosire, trebuie să-l construim cu sacrificii şi cu slujire. Prin jertfa noastră, fraţii noştri şi surorile, care se află în jurul nostru, pot fi atraşi, iar vrăjmaşii noştri pot face şi ei un pas nou în evoluţia umană. Acel suflet care cooperează astfel la înfăptuirea marii opere va contribui la evitarea multor vărsări de sânge. Acel suflet care aude glasul dar îl refuză, îşi cheamă singur judecata asupra sa.

Am vorbit în noul limbaj al magiei, v-am confruntat pe Dumneavoastră cu el. Semnele acestui limbaj *sunt gravate clar în capodopera creaţiei, în ceruri, pe pământ şi în adâncuri.* De aceea putem şti dinainte ce se va întâmpla. Am împrumutat literele noastre din această scriere magică. În aceşti ani vorbim un limbaj nou pentru că nu mai vrem s-o facem la modul cel vechi şi nu mai vrem să îndrugăm vechile litanii. Vechea noastră limbă, vechile concepte în care trăim şi suferim nu mai corespund limbii lui Adam şi Enoh. Adam este poteca omenirii, iar Enoh este calea iniţierii. În niciun caz nu ne putem apropia de Babilon, poarta sosirii, dacă ne cramponăm de vechea harababură a limbii din Babilon. Înţelegeţi voi cât de critică este epoca noastră contemporană, cât este de deconcertantă, de sufocantă? Toate sistemele de eliberare inventate în epoca noastră se sprijină pe vechile limbi. Toate idealurile sunt legate de litania cea veche. Bisericile şi religiile sunt adânc înrădăcinate în ele.

Şcoala de Misterii a păşit acum în faţa publicului pentru că cei care caută calea ezoterică, ba chiar şi cei care se străduiesc serios mai îndrugă încă vechile litanii, vorbesc încă limbajul lor şi se cramponează încă de această lume cu toate falsurile ei aprobate. De aceea trebuia ca prima dată, noul limbaj al Magiei să rupă cerurile. Din această raţiune trebuie cutremurate chiar fundamentele pământului, pentru

că acest lucru îl cere legea dragostei, cu cerinţa ei „totul sau nimic”. Atunci ei vor auzi şi înţelege vorbirea lui Adam şi a lui Enoh, iar Şcoala de Misterii va putea să-şi îndeplinească pe deplin sarcina ei.

Apelul lui Dumnezeu răsună peste lume ca un sunet uriaş de trompetă. Iluminaţii au strigat: „O, de-ai rupe cerurile!” Iar cerurile se deschid! Şi se aude noul limbaj, cel înscris pe ceruri în literele eterne ale lui Dumnezeu. Aceasta este invitaţia Vărsătorului, chemarea Creştinismului viu.

Dumneavoastră vedeţi norii cei negri, dar în spatele lor străluceşte Lumina Muntelui Sfânt. Pentru a îmboldi legea dragostei, să pronunţăm conştient, pozitiv mantra sfântă, care vrea să salveze omenirea. Iar atunci se vor deschide cerurile şi va apărea arcul promisiunii. Poarta sosirii, adevăratul Babilon se va deschide şi acompaniat de ceteră şi fluier, va răsuna corul celor invizibili: „Aceasta este poarta Domnului, prin care trece poporul mântuit”.

Facă-se Voia Ta! Amin.

6

Cartea cea minunată

Noi - căutătorii secretelor ascunse - ştim că în tot universul domneşte ordine şi rânduială şi că universul există şi evoluează conform unor legi nemuritoare şi eterne.

Noi - cei care îndepărtăm pas cu pas voalul ce ne desparte de Impronunţabil - descoperim că toate se realizează conform unui anumit plan.

Noi - care analizăm relaţia dintre macrocosmos şi microcosmos - admirăm în toate acestea echilibrul sublim. Urcându-ne pe treptele firave ale scării lui Mercur, pentru a ridica fiinţa noastră conştientă în lumile nemuritoare, vedem cum pulsează curenţii vitali ai împărăţiei naturale.

Noi - care ne apropiem de Marea Linişte - auzim glasul Liniştii.

Noi - care ca şi elevi ai Şcolii Spirituale păşim în Templul Spiritului - împărtăşim în gloria gândirii abstracte.

Noi - slujitorii Focului - vedem profund în sursa capacităţilor umane. Ştim care este menirea omului dintotdeauna.

Noi - cei care culegem roze în grădina lui Fohat - în minutele viziunilor noastre, vedem cum calea evoluţiei se luminează ca un fulger, de la orizont la orizont.

Noi - care ne îmbogăţim astfel cunoaşterea, ne lărgim astfel perspectiva şi ne extindem astfel conştiinţa, umplând forţele noastre de energie dinamică - ajungem de la mirare la admiraţie, de la oprirea respiraţiei la slujirea lui Dumnezeu.

Noi - despre care se spune că apreciem cel mai mult raţiunea rece - observăm cum ştiinţa noastră culminează într-o adâncă convingere religioasă.

Plecăm capul în faţa atotputerniciei lui Dumnezeu, căci

truda Lui se arată în faţa analizei noastre temeinice pe toate nivelele şi în toate împărăţiile, şi vedem în spatele tuturor lucrurilor Forţa care acţionează peste tot, energia sublimă care mişcă planeta noastră în spaţiu, Lumina lumii: Christos.

Aşa cum am subliniat adesea, Ordinul Rozacrucii este, necondiţionat şi nelimitat, christocentric. Christos stă în centru, şi nu doar în sens abstract, ci şi în toate detaliile, mai ales în ceea ce priveşte limbajul creştin. Dacă am renunţa la limbajul creştin, acest lucru ar fi iresponsabil din punct de vedere gnostic-ştiinţific, căci am priva munca noastră efectuată în această lume de Forţa atât de necesară. Am dori să încercăm să vă demonstrăm de ce stau lucrurile astfel.

Numeroşi reprezentanţi eminenţi ai omenirii din epoca noastră dăruiesc societăţii mari valori spirituale şi morale necesare conduitei de viaţă urmând planul lui Dumnezeu pentru lume, valori care trebuie transmise energic anumitor grupuri de oameni. Dar acest fenomen sublim nu trebuie identificat cu creştinismul. Cel mult, putem spune că reprezentanţii eminenţi amintiţi mai sus explică anumite consecinţe ale creştinismului sau arată o cale spre creştinismul viu.

Noi suntem elevi ai Şcolii Rozacrucii de Aur. Noi explicăm cuvintele Tatălui nostru, Fratele Christian Rozacruce şi ale Fraţilor săi de Ordin. Noi vrem să fim muncitorii Şcolii Occidentale de Misterii. Am dori să fim vestitorii Înţelepciunii Occidentale. Noi vrem să vestim religia globală manifestată nouă, creştinismul gnostic viu, menit să umple întreaga lume, nu numai în ceea ce priveşte spiritul şi adevărul său, căci acest lucru se înţelege, ci şi în ceea ce priveşte limbajul său.

Mulţi vor spune că este absurd. „Cum poate cineva, care se consideră elev al Şcolii Spirituale şi care are ca scop demolarea acestei ordini a naturii, să se cramponeze atât de meschin de nişte expresii, de vreun limbaj. Nu cunoaşte el avertismentul care spune: «Vai de cel care ia veşmântul Torei drept Tora însăşi?» Evident că veşmântul nu este cel mai important lucru. Ceea ce contează cu adevărat este esenţa lucrurilor."

La acestea răspundem că noi, elevii, discipolii Părintelui

nostru, Christian Rozacruce, oricât am stima marii activişti ai acestei lumi - căci totul colaborează la întoarcerea spre bine - vom stărui din toate forţele noastre pentru terminologia creştină pentru că este Magia şi Forţa Ordinului nostru. „Veşmântul Torei" nu este poate primordial, poate nu este lucrul cel mai important, cu toate acestea nu este ceva inutil şi nu se poate renunţa la el. Care elev serios n-ar remarca faptul că veşmântul, şi dintr-un punct de vedere spiritual, este o reflectare a stării interioare?

Indiferent dacă citiţi Biblia pe baza unor puncte de vedere exterioare sau pe baza celor interioare, în mod ezoteric, veţi fi inevitabil captivaţi de vraja acestei Magii sublime. Forma şi esenţa au devenit o unitate minunată, iar pentru a vă apropia de misteriile creştine, trebuie să faceţi cunoştinţă cu ea. Chiar ca şi simplă carte, Biblia are un efect misterios şi dezvoltă o forţă deosebită.

Ce este o carte, o carte închisă pe raftul Dumneavoastră? Un lucru mort. Dar nu şi Biblia! Această carte stă în Focarul Templului nostru. Este aceasta un ornament sau un simbol mistic, plin de pietate şi nimic mai mult? Nu, acest inexprimabil document magic, acest focar al Înţelepciunii lui Christos este capabil să purifice atmosfera templelor noastre de forţele rele din întunericul lumii, chiar şi sub forma unei cărţi. Forţele haine n-au curajul să se apropie de Cartea deschisă!

Bolnavii chinuiţi de forţele astrale, ştiu ce ştim şi noi, că această Carte deschisă creează un cerc magic protector în jurul ei. De aceea limbajul biblic este o condiţie a muncii noastre de vestire şi nu există pe lume o altă carte care să aibă un astfel de efect.

Am mai aminti şi un alt exemplu care se sprijină pe un simplu aspect exoteric creştin. Sufletul simplu, care citeşte Biblia aproape fără să înţeleagă, ajunge sub influenţa acestei forţe magice doar datorită citirii care realizează în el un anumit factor al credinţei. Citiţi numai capitolul 11 din Scrisoarea către Evrei şi veţi înţelege de ce va fi în stare omenirea dacă este animată de credinţă. „Dacă credinţa voastră ar fi doar cât

un bob de muştar, aţi putea mişca munţii din loc."

Despre ce fel de credinţă este aici vorba? Despre credinţa în folosirea vreunui limbaj? Desigur că nu. Aici este vorba despre credinţa în Christos, care nu este doar un ideal, ci o forţă care domneşte peste toată realitatea existenţei noastre. Această forţă ni s-a arătat într-o anumită formă, pe care nu noi am creat-o, ci Stăpânii Soartei, care asigură tuturor ceea ce au nevoie pentru dezvoltarea lor spirituală. Acest veşmânt este şi a fost murdărit, scuipat, sfâşiat şi multe biserici neagă chiar şi rostul său elementar. Dar forma sa ne însoţeşte totuşi ca ajutor de la Dumnezeu.

Puteţi înţelege acum Forţa credinţei, Forţa evangheliei, a bunei vestiri care nu ne vorbeşte abstract, ci în esenţa ei este clară, inteligibilă şi incontestabilă?

Omenirea caută un mod de a se elibera, dar salvarea este deja aici.

Omenirea caută un erou victorios, dar eroul este deja aici.

Omenirea caută o filozofie mântuitoare, dar filozofia este deja aici.

Unii caută Magie eliberatoare, dar şi această Magie este deja aici.

Forţa forţelor locuieşte printre noi şi noi trebuie să o facem conştientă în om şi în omenire.

Mulţi vorbesc despre o profundă compasiune care trebuie să se nască în era noastră. Este bine, dar o astfel de afirmaţie încă nu înseamnă mult. Nici nu poate fi vorba de compasiune dacă nu pornim pe calea omenirii. Căci pe această cale ne întâlnim cu Christos care afirmă: „Fără mine nu puteţi face nimic!"

În faţa acestei realităţi şi elevul îşi pleacă capul. Dacă chiar şi omul, care „bea lapte" din sursa cunoaşterii superficiale, poate vorbi despre siguranţa credinţei, cu cât mai mare trebuie să fie forţa, siguranţa credinţei aceluia care poate consuma „hrana solidă" a Verbului gnostic divin. Un astfel de om este menit la ceva atât de măreţ şi uriaş, încât nu găsim cuvinte s-o descriem.

Magia creştină este atotcuprinzătoare şi este mai

aproape de noi ca mâinile şi picioarele noastre. În Biblie se cumulează aproape la înălţimea unui turn. Iar acesta este sprijinit de eternii Mari, Stăpânii Soartei care se ţin mai presus de orice greşeală. Această Magie este atât de puternică, încât şi pietrele încep să vorbească, că în dragostea lui Dumnezeu această Carte moartă prinde viaţă şi aruncă scântei înfocate, alungând puterile întunericului.

Magia creştină se află în faţa *Dumneavoastră*! Aceasta este Forţa, ajutorul, Puterea mântuitoare a lui Dumnezeu. Această evanghelie trebuie să v-o înmânăm pentru că ştim că reînnoirea definitivă a omenirii depinde de acest lucru şi se petrece prin acesta. Căci această Biblie şi Biblia voastră, sunt sinteze magice, reflectarea Verbului viu care locuieşte printre noi.

Şi tot aşa cum această Carte minunată, ca formulă magică, poate alunga întunericul şi poate zdrobi blestemul răului, tot aşa, Verbul viu va zdrobi cu mare forţă blestemul aruncat peste această epocă şi va chema omenirea la o nouă eră. Această perioadă este atât de importantă pentru că - aşa cum explică această Carte minunată - a sosit vremea.

Chiar şi o primă analiză ezoterică elementară descoperă câtă forţă se ascunde în această magie, ce sursă nemăsurată de forţă este Verbul viu şi oglinda sa, Biblia. Iar dacă credinţa Dumneavoastră ar fi doar cât un bob de muştar, aţi putea mişca munţii.

Înţelegeţi acum ce am dori să realizăm prin munca noastră? Am dori să realizăm cerinţele Bibliei cu armele dragostei. Dacă această Carte minunată, ca sinteză magică, şi-a păstrat forţa, deşi spiritul întunecat al acestei lumi a murdărit-o de repetate ori, cu cât mai mare trebuie să fie forţa eliberată, dacă această formulă magică este aplicată în mod conştient!

Nu noi vă spunem acest lucru, noi suntem doar un canal de transmitere pentru înţelepciunea adunată în *Confessio Fraternitatis R.C.*. În capitolul X puteţi citi cele ce urmează:

„Suntem însă datori să vă facem să înţelegeţi că mai stau în calea noastră nişte pene de vultur. De aceea dăm straşnică povaţă tuturor să citească mereu şi cu râvnă Sfânta Biblie; cel care îşi va scoate de acolo toate bucuriile, acela să ştie că

s-a pregătit foarte bine să se alăture Fraternităţii noastre. Căci precum esenţa Învăţăturii noastre constă în faptul că fiecare literă sau semn care se află în lume trebuie să fie învăţat şi bine cercetat, tot aşa ni se aseamănă şi sunt foarte aproape să se înfrăţească cu noi cei care fac din Sfânta Biblie firul conducător al vieţii lor, obiectul cel mai sublim al aspiraţiei la cunoaşterea Universului; ba chiar ca Biblia să le fie ceva care cuprinde şi conţine întreaga Lume."

Mai stau în calea noastră nişte pene de vultur. În profunzimea fiinţei lor, toţi oamenii poartă conştiinţa regalităţii lor. În momentele noastre cele mai bune, percepem cu toţii vibraţia scânteii noastre divine. Dar toate aceste inspiraţii constituie doar umbra palidă a lucrurilor ce vor veni. Doar câteva pene ale veşmântului de vultur al viitorului. Un copil se poate juca cu picături, dar noi nu avem voie să ne mulţumim cu câteva fragmente.

Totul poate prinde formă doar atunci când acceptăm conştient acea Forţă care realizează totul în toate, dacă de la mirare ajungem la admirare, de la a găsi ciudat la adoraţie şi de la umilinţă răzbatem la jubilare veselă, la glorificarea lui Christos, Lumina lumii. Căci:

„Dacă Christos s-ar naşte de o mie de ori în Betlehem, tu tot ai fi pierdut dacă nu s-ar naşte în tine."

7

Transmutarea metalelor şi remediul suprem

Când orientăm atenţia cititorului asupra fundamentelor christocentrismului Ordinului Rozacrucii, ar putea să apară gândul că întregul fenomen al Rozacrucii se epuizează în studiul Bibliei, explicarea valorilor ei intrinsece şi definirea standardelor unui mod de viaţă creştin.

Noi am dorit doar să arătăm fundamentele pe care se sprijină o viaţă cu adevărat gnostică. Căci există neîncetat pericolul ca principiul fundamental să fie uitat, ca principiul originar să se înceţoşeze, să se astupe fântâna din care se revarsă Apa Vie, iar omul să rămână astfel în pierdere.

Din această cauză, de la începuturile existenţei lor şi până astăzi, Rozacrucienii proclamă: „Aprofundaţi creştinismul, căci el este, precum Christos, o Forţă enormă!" Acesta este principiul conducător, dinamic de care nimic şi nimeni nu poate fi separat.

Adevăratul Rozacrucian se poate recunoaşte după faptul că îl mărturiseşte pe Christos şi nu sub forma conceptelor abstracte, nu voalat, ca să se poată face orice din El, nici cu o nouă obiectivitate, şi înainte de toate nu cu ajutorul unui limbaj schimbat, ci cu insistenţa folosirii sublimei Magii a Bibliei. Pe această bază, el afirmă împreună cu Părintele Christian Rozacruce, cu întreaga pozitivitate de care dispune, cu calm şi într-o anumită stare: *„Jesu mihi omnia"* - Iisus este totul pentru mine.

Astfel fundaţia este pusă în mod concret, în mod desluşit clarificată şi neîncetat reînnoită din toate forţele, astfel încât ca plecând de la aceasta, funcţionarea şi strădania

gnostică-ştiinţifică să se poate naşte şi să se efectueze în om şi în omenire. Nu ne oprim deci la a constata că „Iisus este totul pentru mine", ci elevul - cu profundă convingere - rezultată în analiză gnostică-ştiinţifică - se apucă de treabă, pentru a se angaja la şi a îndeplini sarcina sa în cosmos.

Abia putem să percepem sau să concepem aria de influenţă şi importanţa acestei sarcini. Ordinul Rozacrucii, ca Şcoală de Misterii a lumii occidentale, cercetează temeinic şi foarte serios uriaşe şi profunde secrete, cu care şi munceşte. Ea trezeşte forţe latente în macrocosmos şi în microcosmos, lărgeşte raza lor de acţiune, dezvoltă cele mai sublime posibilităţi care sunt latente în om. Drumul său este drumul eroilor, o muncă uriaşă, demnă de titani, dar într-un sentiment al puternicei dependenţe, cu conştienţa că există o forţă sublimă cu ajutorul căreia este capabil de orice: Iisus este totul pentru mine!

În cadrul Şcolii de Misterii, cei care efectuează munci superioare, dar şi elevii, într-o măsură mai mare sau mai mică, toţi dispun de acele forţe cu care „se pot transmuta metalele" sau care sunt numite „remediul suprem". Aici pătrundem pe teritoriul adevăratei munci a Rozacrucii: alchimia şi vindecarea. Totodată, în cursul timpurilor, nimic nu a fost mai greşit interpretat ca aceste două activităţi ale Rozacrucii.

Despre alchimie circulă două păreri. Conform uneia, alchimia serveşte literalmente la transmutarea metalelor. Probabil cunoaşteţi ilustraţii vechi, alchimişti printre retorte şi alambicuri, ocupându-se cu tot felul de procese misterioase, care culminează în arta transformării metalelor în aur. Cealaltă părere este diametral opusă primei, susţinând că transmutarea metalelor este pur spirituală, ţinând de munca interioară. Aici este vorba de aurul spiritului, care trebuie purificat de tot ce este inferior, pentru ca să se poată ridica la o realitate superioară. Prima părere este absolut incorectă; a doua conţine ceva în ceea ce priveşte menirea omului, dar nu spune încă nimic despre alchimia Rozacrucienilor.

Dar ce este alchimia? Este nevoie de un studiu mai

temeinic, trebuie trecut de o serie întreagă de voaluri pentru a afla ce este adevărata alchimie. Suntem conştienţi, trăim conştienţi în corpul nostru material, în stratul chimic al lumii materiale, cum s-ar spune, în punctul cel mai de jos al materiei. Lumea materială este constituită din elemente, minerale şi metale. Această lume materială cufundată este pătrunsă de o esenţă spirituală: Forţa lui Christos. Această esenţă spirituală are sarcina de a restabili puritatea originară a lumii materiale şi de a îmboldi viaţa care evoluează în ea pe drumul ei, spre menirea sa. Christos - realizatorul universal - primeşte ajutor din partea Şcolii de Misterii Occidentale. În spatele fiecărui proces de reînnoire şi demolare stă şi acţionează Ordinul Rozacrucii, care funcţionează activ în toate domeniile, cu cel mai intens efort în serviciul lui Christos. Aceasta este alchimia, alchimia Rozacrucienilor.

Această alchimie conţine totul şi înainte de toate este foarte hotărâtă. Nu ne putem mulţumi să afirmăm că trebuie să eliberăm aurul simbolic al spiritului. Desigur că despre aceasta este vorba, căci - rezumând - acesta este scopul umanităţii. Alchimia însă este cea care porneşte procesul necesar.

De aceea alchimistul rozacrucian cooperează în toate modurile posibile la reînnoirea omenirii. Pe toate teritoriile ştiinţei, artei şi religiei, se poate recunoaşte măreţul proces alchimic. Alchimia Rozacrucii nu neglijează nicio ramură a ştiinţei. Şi în spatele artelor se ascunde uriaşa dorinţă de reînnoire: alchimia. Orientarea intensă într-o direcţie nouă care inspiră contemplaţia religioasă şi forţa care îmboldeşte la reînnoire, au ca bază alchimia.

În faţa ochilor noştri are loc colapsul unei întregi societăţi, metode învechite dispar şi vedem cum acţionează un impuls irezistibil multilateral, care îmboldeşte la reînnoire completă. Acesta este efectul Focului; acestea sunt limbile flăcărilor sub retortele alchimistului.

Vedeţi cum prinde viaţă alchimia în faţa Dumneavoastră? În niciun caz nu puteţi asocia alchimia Rozacrucii cu încercările din Evul Mediu, când magicienii încercau să

transforme metalele în aur. Trebuie să înţelegeţi că alchimia este foarte aproape de noi, că ea este bătaia inimii erei noastre, în care vedem focul în văpăi, că activitatea Fraţilor noştri mai în vârstă este aproape palpabilă. Auzim frământarea materiei care se topeşte în căldările de alamă.

Este vorba desigur de eliberarea aurului spiritual, dar auzim din toate timpurile glasul muncitorilor lui Dumnezeu şi vedem influenţa lor, a acelor alchimişti care transmută metalele inferioare ale lumii materiale. Astfel, Fiii Focului înteţesc sub alambicurile lui Dumnezeu, Focul etern. Aruncă în el ceea ce e inferior, se consumă în faţa lui Dumnezeu, iar din cenuşă se ridică noul Phoenix, pasărea de foc.

Să abordăm acum remediul suprem.

Omenirea, care se chinuie în lumea materială, necunoscând scopul propriu-zis al formării şi al luptei sale, este în toate privinţele bolnavă, grav rănită şi deteriorată. Corpul uman este plin de lipsuri morale şi spirituale şi plin de complicaţii. Din realitatea acestora se naşte munca de vindecare universală.

Alchimia se îngrijeşte de reînnoirea umanităţii. Ea prepară remediul cel mai eficient, care trebuie să zămislească oameni noi, sănătoşi care să-şi asume sarcina lor într-o lume nouă. Ce rost ar avea să construieşti o casă nouă, dacă n-ar avea cine să locuiască în ea. Fiind nevoie şi de locuitori, alchimia se leagă strâns de remediul sublim.

Astfel, de-a lungul secolelor Rozacrucienii au fost dintotdeauna medici, putând să ajute întotdeauna bolnavii aflaţi în grija lor. Prin istoria lumii trece ca un fir de aur de ajutor şi mângâiere oferită acelora care sufereau în corp şi suflet. În această operă vindecătoare, Rozacrucienii au ocupat dintotdeauna un loc proeminent, ei fiind aceia care au găsit în repetate rânduri noi metode eficiente.

În aceste timpuri importante, alchimia şi remediul cel mai eficient creează baza unui nou fenomen, a unei noi manifestări nemaivăzute în lume. Procesul alchimic va ambiţiona mii de oameni într-un proces conştient sau instinctiv, la o completă

renaştere a omului şi a societăţii. Pe faţa palidă a milioanelor deznădăjduite de teamă şi disperare va străluci zâmbetul unei noi fericiri. Să nu uităm niciodată că „Tatăl nostru a demonstrat o atât de mare iubire pentru noi, încât L-a trimis la noi pe Fiul său". Astfel, remediul cel mai eficient coboară la noi şi va vindeca cele mai teribile boli ale corpului şi ale sufletului. Aceasta este o nouă manifestare a panaceului Rozacrucienilor.

Rotaţiile roţii timpului sunt astfel accelerate, iar omenirea trece prin groaznica noapte, pentru a se trezi la o nouă dimineaţă.

Totuşi în spatele tuturor acestor lucruri măreţe se ascund şi mari pericole. În discuţia noastră despre secretele ascunse ale Şcolii de Misterii, am stabilit că Fraţii şi slujitorii lor lucrează în imediata noastră apropiere şi printre noi, iar terenul de antrenament al misteriilor este viaţa cotidiană. Însă teoria şi practica alchimiei şi a vindecării provin uneori din surse dubioase şi nu ne aduc în legătură cu Sursa originară a tuturor lucrurilor. De aceea, este absolut necesar ca omul, care se ocupă serios de aceste procese, să se purifice prima dată prin înţelepciunea lui Christos.

Practica vieţii învaţă că orice cunoaştere, forţă şi faptă care nu provine din Sursa eternă şi nu s-a purificat în Ea, este aplicată incorect.

Omul simte în el o forţă uriaşă, dar din cauza egoismului şi a tendinţei sale de afirmare, el foloseşte aceste forţe în scopuri care provoacă altora durere şi disperare. Din cauza febrei aurului, omul se dedă la război şi crimă. Descoperim astfel că Forţa Sfântă originară este transmutată pentru o cădere.

Elevii entuziasmaţi de Magie să ia aminte. De îndată ce uită sau neagă baza străduinţei lor, munca lor se transformă în cădere.

Procesul Focului este un proces accelerat şi de aceea, pe această cale şi pericolele sunt mai mari. Dacă muncitorii procesului înnoitor al omenirii nu sunt însufleţiţi de motivul just, atunci sunt în pericol de a fi răniţi de flăcările care ard sub retortele lor sau de explozia preparatelor.

Cel care stând pe treapta pregătitoare, caută cel mai bun remediu, trebuie să înţeleagă că în acea stare este încă

nepregătit şi nu-l va găsi. Iar dacă neglijează principiile de bază, va fi cu siguranţă îndepărtat. De aceea remarcă capitolul XI din *Confessio*:

„Lui Dumnezeu nu-i plac astfel de oameni, dovadă că i-a înălţat pe cei umili şi i-a surpat cu dispreţ pe cei mândri; celor care sunt oameni de puţine vorbe le-a trimis pe îngerii săi să le vorbească, în schimb pe flecarii necuraţi i-a mânat în sălbăticie şi pustietate."

Muncitorii umili, tăcuţi ai lumii sunt aceia care răzbat la esenţa tuturor lucrurilor. Ei sunt aceia care lucrează neîncetat mai departe. Nu pentru ca să fie văzuţi de oameni, ci pentru că hotărârea lui Dumnezeu trebuie îndeplinită.

Nedreptatea, care nu a fost amendată în cursul secolelor, este complet anihilată. Dacă ea se răspândeşte şi în instituţiile publice, atunci ea constituie o piedică în cale evoluţiei. De aceea, în cursul anilor care urmează, ordinea socială de astăzi se va dizolva şi în locul ei va păşi una nouă, care se va putea acorda mai bine cu originea lucrurilor. În cursul anilor care vor urma, omenirea se va despărţi de toate religiile false. Dacă analizaţi temeinic durerile lumii, enorma suferinţă şi mizerie şi dacă căutaţi cauza acestora, atunci veţi descoperi că cea mai mare responsabilitate revine bisericii. Biserica, care se declară a fi reprezentantul lui Christos pe pământ, crede că i se permite să dăruiască sacramentele sfinte şi susţine că ea cunoaşte complet adevărul, poate să-l explice şi să-l publice. Ea este de fapt cea care provoacă cea mai mare mizerie. Viziunea deformată despre Christos, pe care o oferă, precum şi pactul cu puterile întunericului, sunt cauza materialismului excesiv.

La vremea sa, Christos a refuzat biserica şi i-a numit pe preoţi *morminte văruite în alb* care sunt albe şi superbe pe dinafară, dar pe dinăuntru sunt pline de schelete şi scârboşenii. Degradarea progresează într-adevăr cu paşi mari. Păcatul bisericii este teribil, groaznic şi strigător la ceruri; de aceea, biserica va pieri. Nu va mai rămâne nicio piatră.

Noi trebuie să ne îndreptăm către o nouă Biserică care va fi fondată pe Adevăr şi va vesti Adevărul. Drumul bisericii

de astăzi este marcat de sânge, lacrimi şi suferinţă teribilă şi de aceea se va scufunda în sânge şi ruşine.

Confessio Fraternitatis anunţă judecata sa profetică:

„Lui Dumnezeu nu-i plac astfel de oameni, dovadă că i-a înălţat pe cei umili şi i-a surpat cu dispreţ pe cei mândri; celor care sunt oameni de puţine vorbe le-a trimis pe îngerii săi să le vorbească, în schimb pe flecarii necuraţi i-a mânat în sălbăticie şi pustietate. Aceasta este dreapta răsplată a ispititorilor papistaşi, care şi-au vărsat blestemele împotriva lui Christos şi care nici până acum nu se abţin de la minciunile lor, acum, în această lumină limpede şi strălucitoare. În Germania, toate ticăloşiile şi tertipurile lor urâcioase au fost dezvăluite, astfel încât, prin aceasta, să li se umple măsura de păcate şi să se apropie de sfârşitul lor pedepsitor. Astfel că, într-o zi se va petrece acest lucru: gura acestor vipere o să fie astupată şi întreita coroană o să fie nimicită, aşa cum la întâlnirea noastră vom vorbi mai pe faţă şi mai pe larg."

Dumnezeu este un Foc mistuitor. Dacă vă bateţi joc de Focul sfânt şi de sarcina sa, atunci Focul vă va apuca, iar Dumneavoastră veţi fi anihilaţi în procesul alchimic, iar remediul cel mai eficient va trece pe lângă Dumneavoastră. Ceasul lui Dumnezeu, care funcţionează etern, bate regulat în vârtejul timpurilor. Limbile ceasului se întorc încet. Progresează din secundă în secundă până ce vor arăta vremea judecăţii drepte. Un clopot cu glasul grav va vesti atunci ceasul judecăţii, dar slavă lui Dumnezeu, şi ceasul venirii noii ere a omenirii, în care nu va mai avea loc capul lui Ianus, cel cu două feţe.

8

Pseudoalchimia

Omul care se ocupă de filozofia ezoterică descoperă repede scopul şi intenţia alchimiei Rozacrucienilor, adică îşi dă seama că nu a fost niciodată vorba nici de laboratoare secrete, nici de bătrâni venerabili aplecaţi asupra retortelor, care observau rezultatele ciudate ale experimentelor. Dacă Rozacrucienii sunt identificaţi cu făcătorii de aur ai Evului Mediu, atunci aceasta este o falsificare a istoriei. S-ar fi putut întâmpla totuşi, ca anumiţi fraţi călugări să-şi fi luat această aparenţă, pentru ca să distragă în acest mod atenţia de la adevărata lor activitate, aşa cum şi astăzi, mulţi muncitori inspiraţi de Ordin îşi efectuează munca lor adevărată fără a atrage atenţia, în timp ce practică meseria lor de toate zilele.

Înţelesul ascuns gnostic-ştiinţific al alchimiei este legat de munca Şcolilor de Misterii care cuprind lumea. Adevărul este foarte simplu şi totodată foarte neliniştitor. Trebuie să faceţi uitate toate închipuirile Dumneavoastră legate de întâlniri nocturne ale Rozacrucienilor în locuri întunecate şi misterioase sau cabane din adâncul pădurilor de unde se aud sunete misterioase, iar din hornul dărăpănat iese un nor ciudat de fum colorat straniu. Astfel de închipuri pot face scenariul unei poveşti pentru serile lungi de iarnă sau au scopul de a induce frica într-un oaspete nepoftit căruia să-i conturbe măcar visele. Dar să nu credeţi că istoria Rozacrucienilor ar avea vreo legătură cu aşa ceva.

Adevărul este foarte simplu şi totodată foarte neliniştitor. Adevărul îl pot afla doar aceia care înţeleg bătaia inimii acestei ere.

Fiecare planetă este totalitatea, sinteza materială a unor mari forţe, principii care slujesc la dezvoltarea diferitelor valuri

de viaţă. Noi cunoaştem aceste forţe ca „metale şi elemente” şi ele influenţează viaţa în evoluţie de la începutul lumii şi până astăzi. Interacţiunea stelelor şi a planetelor întreţine fără încetare transformarea metalelor şi a elementelor. Referitor la acestea, putem vorbi într-adevăr de marele laborator cosmic al lui Dumnezeu.

Din filozofia Rozacrucienilor am aflat că corpul material ar trebui să fie reflectarea spiritului. De aceea spune Sfânta Scriptură că am fost creaţi după înfăţişarea şi imaginea Sa. Deci corpul nostru material este o mică planetă, fiind totodată sinteza materială a unor metale şi elemente. Vedem atât în mica lume, cât şi în marea lume, admirabila muncă a lui Dumnezeu în laboratorul Său cosmic.

Din interacţiunea dirijată a metalelor şi a elementelor ia naştere tot ce a fost, este şi va fi: „Porunceşte, şi deja există, vorbeşte şi se întâmplă.” Din interacţiunea şi rezistenţa dirijată a metalelor şi a elementelor ia naştere fiecare planetă şi fiecare corp uman. Omul îşi construieşte casa din materii prime existente şi răspândite peste tot. Elementele şi metalele, prezente peste tot, sunt strânse împreună de forţa lui Dumnezeu cu o mişcare în vârtej. Astfel au luat naştere Sorii, vestind gloria universului: „Cerurile vestesc gloria lui Dumnezeu, iar cerurile slăvesc creaţia mâinilor Sale.”

Vedem că în jurul nostru şi în noi se petrece Marele Miracol, iar mâinile noastre se împreunează cu smerenie în faţa Lui, Celui care a conceput lumile şi ele deja au şi existat. Astfel citeşte un gnostic în limba stelelor, iar din inima sa se ridică, jubilând, recunoştinţa pentru a fi capabil să cerceteze acest Alfabet Magic. Gnosticul stă lângă alambicurile lui Dumnezeu, vede acţiunea şi reacţiunea forţelor. Vede uriaşul ciclu şi transformarea în marele Laborator Alchimic Cosmic. Vede munca lui Dumnezeu, primul aspect al Sfintei Treimi, manifestarea Marii Împărăţii naturale, care se manifestă de asemenea întreit.

Ne-am născut din natură şi murim conform naturii, aşa cum fiecare fenomen material se pierde în haos, dacă nu se aprinde deasupra noastră Forţa lui Christos, pentru ca omul

să ajungă la Renaştere. Aceasta este cel de-al doilea aspect al alchimiei: Alchimia Rozacrucienilor, căci în aceasta se ascunde începutul realizării.

Din primul aspect al Alchimiei s-a născut ştiinţa chimiei. Omului naturii umane îi este permis să ia în folosinţă forţele latente în metale şi elemente. Aceste forţe care sunt active în laboratorul alchimic muncesc conform scopului. Chiar şi analiza noastră superficială arăta deja că, şi în cele mai mici detalii, lucrează metoda sublimă a lui Dumnezeu.

Această metodă şi scopul ei sunt explicate de cea de-a doua formulă alchimică. Pe această formulă se bazează cunoaşterea religioasă. Religiile s-au succedat până în ziua de astăzi şi ne mărturisesc în prezent despre trezirea adevăratului creştinism esoteric, fenomen explicat de Rozacrucieni.

Iniţiatul Pavel spune despre Christos: „Ne explică nouă pe Tatăl.", iar fondatorul Ordinului Rozacrucii afirmă în acelaşi context: „Iisus este totul pentru mine". Filozofia Rozacrucienilor ne învaţă că Spiritul Christic şi-a aşternut aura peste planeta noastră. Ne înconjoară complet şi doar prin El putem împărtăşi în perfecţiune.

Acesta este cel de-al doilea proces alchimic: un proces pur spiritual, o mistică căreia filozofia Rozacrucii îi conferă o bază raţională. Această filozofie nu este mentală, nu este o construcţie de gânduri, ci este sinteza gândirii cu inima, care are ca scop ca religia creştină să devină o forţă vie în viaţa omului. Dacă s-a realizat ceva din această forţă vie, atunci putem vorbi de realizare în Şcoala de Misterii occidentală.

Elevul ajunge astfel la cel de-al treilea aspect al alchimiei, la cel de-al treilea factor al Sfintei Treimi: împlinirea, Gnoza. Scopul primului aspect este clarificat prin cel de-al treilea, şi este realizat prin cel de-al doilea aspect. Această întreagă dezvoltare este descrisă de cele patru evanghelii pe care trebuie să le vedem ca patru metode diferite de iniţiere.

După renaşterea lor materială, discipolii sunt conduşi de către Christos la împlinirea de Paşti. Misteriile occidentale se pot împlini doar pe această cale pentru că aceasta se acordă cu Legea

Cosmică Universală Triplă. Această lege se dovedeşte infinit de variată în toate fenomenele vieţii. Descoperim că Alchimia Rozacrucienilor este de fapt simplă, dar se bazează pe un adevăr înfricoşător. De ce? Pentru că descoperim marea distanţă între scopul său şi etapa în care se află vălul de viaţă uman.

De aceea, *Confessio Fraternitatis* ne avertizează cu aplomb împotriva oricărei pseudo-alchimii şi a metodelor şi comportamentelor care ne duc departe de scop şi esenţă. Pseudo-alchimia s-a furişat deja în toate fenomenele umane şi sociale. Astfel reacţionează negativul la pozitiv.

Şi pseudo-alchimia se manifestă întreit. În primul aspect, vedem lumea degenerării materiei grosiere, lumea materialismului şi egoismului, lumea lui Lucifer.

În Laboratorul Cosmic al lui Dumnezeu, vedem cum toate forţele colaborează în serviciul Binelui, Frumosului şi Adevărului. În laboratorul infernal al pseudo-alchimiei, egoismul domneşte ca stăpân absolut, iar frumosul joc al forţelor degenerează în conflictul principiilor şi al intereselor, dând naştere la o situaţie foarte tensionată, cu pericolul inevitabil al exploziei. De aceea aici stau la pândă blestemaţii de demoni şi fiarele adâncurilor.

În al doilea aspect al pseudo-alchimiei, vedem încă de la început caricatura misticismului, biserica dărăpănată de astăzi. În cazul de faţă oile, care nu posedă încă capacitatea gândirii libere şi care ar dori să-L perceapă pe Christos prin medierea bisericilor, sunt livrate ca marfă pe mâna demonilor care stau la pândă. Cauza acestui lucru este că misticismul lor deformat este profund ancorat în primul aspect, adică egoismul a devenit stâlp fundamental al ordinii sociale.

Şi pentru a completa sinistra farsă, iată cel de-al treilea aspect al pseudo-alchimiei. Este caricatura ridicolă a realizării, realizarea ocultă. Inamicul viclean care se amestecă în sămânţa bună. Oferta sa este plină de simboluri semnificative, povestiri misterioase, iniţieri şi libertăţi. Acesta este ocultismul negativ, care conduce pe drumuri spirituale false, cu practica lui întunecată în care se vorbeşte despre bani şi alte avantaje

materiale. Acest ocultism, care este caricatura străduinţei spre realizare, arată poate chiar mai bine decât biserica faptul teribilei degenerări. Cel, care cu o intenţie egoistă întinde mâna spre ceea ce e sublim, săvârşeşte cel mai mare păcat.

Adevărul este foarte simplu şi totodată şi foarte neliniştitor.

Adevărul învaţă că reînnoirea materială este o lege universală.

Adevărul învaţă că această renaştere se poate realiza doar cu sfânta metodă creştină.

Adevărul mai învaţă că realizarea - împlinirea Legii Triple - este posibilă doar cu satisfacerea completă a tuturor cerinţelor.

Adevărul este foarte simplu şi totodată şi foarte neliniştitor. Neliniştitor, căci descoperim că misticismul copilăresc nu are suficientă forţă interioară şi cunoaştere pentru a dizolva în Christos acest blestem. Neliniştitor, căci cei fără suflet şi conştiinţă atacă şi ceea ce este mai sfânt şi mai pur: misteriile.

Realizarea este asemănătoare unei cupe, cupa încercărilor. Cel care nu este demn să bea din ea, va bea judecată, va chema asupra sa judecata.

Adevărul este foarte simplu. De aceea *Confessio* ne previne:

„Voi, cei care aveţi minte, feriţi-vă de asemenea cărţi şi întoarceţi-vă spre noi, care nu umblăm după banii voştri ci, dimpotrivă, vrem să vă dăm din marile noastre comori. Noi nu ieşim la vânătoare după avutul vostru, născocind elixiruri mincinoase, ci dorim să vă facem părtaşi ai bunurilor noastre. Vă vorbim acum în pilde, dar, când va sosi clipa, vrem să vă aducem în faţa unei înfăţişări, înţelegeri, mărturisiri şi cunoaşteri a tuturor tainelor, cunoaştere care să fie dreaptă, simplă, uşoară şi fără ascunzişuri. Noi nu vrem ca noi să fim primiţi de voi, ci vă poftim la casele şi la lăcaşurile noastre mai mult decât regeşti, iar această invitaţie o facem, drept vorbind, nu din propria noastră dorinţă, ci (ca să ştiţi şi aceasta) la îndemnul Spiritului lui Dumnezeu, supunându-ne poruncilor Sale, şi anume acum, cu prilejul vremurilor pe care le trăim.”

Acesta este apelul Domnilor Înţelepciunii pe care noi

dorim să vi-l transmitem.

Adevărul este foarte simplu, dar este foarte greu de împlinit.

Adevărul este foarte simplu, dar cerinţa sa este uriaşă. Adevărul este nemăsurat de bogat, dar este situat pe un munte înalt.

Cel care vrea să-l găsească trebuie să caute drumul care duce la el.

Căutaţi şi veţi găsi!

Bateţi şi vi se va deschide!

Pentru un prim contact cu doctrina şi calea Şcolii Lectorium Rosicrucianum a fost creată o serie de cursuri introductive.

Dacă doriţi să primiţi aceste cursuri, vă rugăm să trimite-ţi o solicitare în acest sens prin e-mail la adresa: **cursuri@lectorium.ro**

Cursurile se pot trimite prin e-mail sau prin poştă şi **sunt gratuite**.

Sediul din România:

Lectorium Rosicrucianum

Str. Ady Endre nr. 19,
cod 410002, Oradea, jud. Bihor

Sediul central internaţional din Olanda :

Lectorium Rosicrucianum

Bakenessergracht 11-15
NL-2011 JS Haarlem

De asemenea, pentru informaţii introductive despre filozofia Şcolii, va rugăm, vizitaţi site-ul:

www.lectorium.ro

Titluri din Literatura Şcolii traduse în limba română

Filozofia Elementară a Rozacrucii de Aur
Omul Nou Care Vine
Manifestarea Prezentă a Gnozei
Gnoza Egipteană Străveche I
Gnoza Egipteană Străveche II
Fama Fraternitatis
Confessio Fraternitatis
Nunta Alchimică a lui Christian Rozacruce
Misterul Vieţii şi al Morţii
Misterul Beatitudinilor
Nu Există Spaţiu Gol
Nuktemeronul lui Apollon din Tiana
Lumina Lumii
Misterele Gnostice din PISTIS SOPHIA
Noul Apel
Noul Baston al lui Mercur
Pecetea Reînnoirii
Şapte Voci Vorbesc
Fraternitatea din Şambala
Calea Universală
Marea Transformare
Gnoza Universală
Noul Semn
Trezirea
Cartea lui Mirdad
Drumul Rozacrucii
Uriaşele Semne ale Deciziei Divine

Literatura pentru copii

Micul Hoinar
Margăritar
Calul de Legănat

Cărţile se pot comanda şi expedia poştal cu plata ramburs. Pentru informaţii despre preţuri şi comandarea lor vă rugăm să trimiteţi un e-mail la adresa: **info@lectorium.ro**

CONFESSIO FRATERNITATIS

Interesul excepţional suscitat de Fraternitatea Rozacrucii vine din faptul că obiectivele ei depăşesc de departe aspectele reformatoare, filozofice, religioase şi ezoterice pe care Manifestele sale le relevă.

Această Fraternitate născută din legătura cu domeniul de Viaţă al Umanităţii Originare perfecte, îndeamnă toţi oamenii, atraşi de cele mai înalte misterii ale vieţii, să practice Arta Regală a reconstrucţiei Templului interior. Trebuie „ca omul să înţeleagă în cele din urmă nobleţea sa, de ce este numit microcosmos, şi care este importanţa existenţei sale în Natură." Personajul iluminat, Fratele Christian Rozacruce, este imaginea grandioasă a unei fiinţe care a restabilit, în propriul microcosmos, gloria Omului primordial, în acord cu Gândul creator divin.

Comentariile lui Jan van Rijckenborgh, prin intensitatea lor, luminează această prodigioasă aventură a conştiinţei Omului - Suflet - Spirit, încriptată în aceste scrieri misterioase lăsate moştenire de Rozacruce.

ISBN 978-90-6732-380-2